

વિજય કળા

સ્વરાજ્ય પ્રાપ્તિનો માર્ગ સીખવવાનું

એક સૂરણ ગ્રંથ.

કર્તા અને પ્રાણી

હરદી માહરજીદ અગ્રિકૃષ્ણ પટ્ટીયાળી.

તમે તમારા વિજયના આગલા અર્થે, સૌને સારી બુદ્ધિ
દિવું કે અને મુજબ તમારો દિવસનો વિવેક
મુજબના અર્થે, તેમજ તેમજના અર્થે
તમે તમારો સૌને સૌને, મુજબના મુજબના
સૌને સૌને સૌને સૌને સૌને
સૌને, સૌને સૌને સૌને
સૌને સૌને સૌને
સૌને

મુદ્રા.

અમદાવાદ સરકાર, વિજય સંસ્થાન, અંબાળી અને સરકાર.

(કેન્સલર દ્વારા)

વિનય

આદિ હજી અગત્યના પાત્રી.
એક દરમીયાનકે બે.

અગત્યના

અગત્યના

અગત્યના અગત્યના અગત્યના અગત્યના
અગત્યના અગત્યના અગત્યના અગત્યના
અગત્યના અગત્યના અગત્યના અગત્યના
અગત્યના અગત્યના અગત્યના અગત્યના
અગત્યના અગત્યના અગત્યના અગત્યના

આ આ અગત્યના

અગત્યના

બે બેલ.

“વિજયકા”ને મળતા પુસ્તકો. અરેબીમાં મુ.
ખાંન નામના લેખકની દ્વારા લખાએલાં મળી આવે
છે તે પુસ્તકોનો વિષય પણ “વિજયકા”ના પુસ્તક
જેવોજ અને જોડે જોડે જાણા પણ તેમજ તેમ અને
મરોઢ જેણે એ પુસ્તકો વાંચ્યા હશે તેને તેમાં “વિજય
કા” નાં પણ અને તેથી એ બે વિશેષણ સાબ
રેખાશે.

“વિજયકા”નું કોણપણ પાત્ર હો અને મનન
પૂર્વક વાંચેલ વાંચી તેના પર ફરી વિચાર કરેલ
વિચાર ફરી તે પ્રમાણે વર્તવાનો નિશ્ચય કરેલ
નિશ્ચય ફરી તે પ્રમાણે વર્તે અને વર્તે તેનું પરિ-
ણામ હુમ્મો. માત્ર આદલીજ ક્રિયા એમાં બનાવેલા
રહેતાનું સાચાપણું સ્પષ્ટિત ફરી આપવા બચ્છ છે.

“વિજયકા”ના વિષય નથી એવિદાસિક કે નથી
નવલકથાને લખેલ માત્ર નેવિક છે, ખતાં તેનું પ્રતિપાદન
એવી સારી રીતે કરવામાં આવ્યું છે કે છતિદાસને રસ
ને નવલકથાની મજા બનેતે તે બુધ્ધારી દે છે. આખા
પુસ્તકમાં એક પણ પેરેચર એવો નથી કે જે વાંચતા

પ્રસ્તાવના.

“પારસમણિ”ને પ્રગટ કર્યા બાદ તેની ને મેટી માંગણી, કેટલાક વર્ષોમાં પચમાં તેની બહાર ખમર આપ્યા રમર લઈ હતી, તે ઉપરથી મને માનવાને કારણ છે કે મનુષ્ય માત્ર નવવ કદાચો-માંજ રસ લે છે એ માનવામાં સંપૂર્ણ સત્ય નથી. એ સંજયમાં ને અનેક પત્રો, અને વખાણના સર્પીરીઝો દિલ્લુશાનના એક ઉપથી બીજા છેલ્લ મૂકીના અનેક દુસ્તાં આમોમાંથી મને મળ્યા છે તે એમ દેખાડે છે કે જનસમુદાય એક મેરો બાગ પોતાને અને પોતાના દેહને હવ્ય થઈ પર મુક્યા તલની રહો છે, પણ તેને તે માર્મ જાહેરો નથી-શોધવા છતાં મળતો નથી અને તેથી સર્વત્ર નાસીપમીની છાયા છાયા રહી છે.

એથીના એમ પણ સાબીત કરે છે કે લોકોમાં જાગૃતિ આવી છે, તે છતાં તેઓની પુખ્તી આંખો, જમાનાઓ થવા એવા અધકારથી ઝંખ મારી મળ છે. કે તેઓને પોતાની હનનિતો માર્મ શોધવામાં મરોટી નહો છે અને તે મારેની ઉન્નુટ દબ્બા છતાં, તે મળી રહતો નથી. જમાનાઓ થયાં ને જનસમુદાય, સર્વત્રવાને બહારે મુલામી-માંજ આનંદ મળી રહો દેવ, તેને એ માર્મ નહિ જાહેરે ને સમા-વિક છે, અને ને શોધવામાં સજાના થાવ અને જાને તે જાહેરે તે મારેજ “પારસમણિ”ના અનુમધાન રૂપે આ “વિચારણા” લખ-વામાં આવી છે.

જેએ એ “પારસમણિ” વાંચી હશે તેઓને આ પુસ્તક વાંચનાં, તે સમજવામાં મરોટી નહિ નહો: પણ જેઓએ “પારસમણિ”નું પુસ્તક નહિ વાંચ્યું દેવ તેઓને તે વાંચ્યા બાદ, આ પુસ્તક વાંચનાં થાવ દેવે તેની ખાતરી ખાતરી છે.

“ શું જીવન લંબાવી શકાય છે ? ” “ શું રોમ ઉપર જળ મેળવી શકાય છે ? ” “ શું ટેલો અને આદતો ઉપર જીવ મેળવી શકાય છે ? ” “ શું ગરીબાઈ દૂર કરી શકાય છે ? ” તે દોરકના જવાબ રૂપ આ પુસ્તક છે, જેમ જણાવનાં અને સતિષ થાય છે. વેપારમાં, ધંધામાં, સુખમાં કે પ્રેમમાં જે મોઢને નિરાશા મળી હોય, તેઓને આ પુસ્તકમાં તેમનો જીવન પ્રવહ ફેરવનાર ધણીજ આશા મળશે. તેઓને હું લુલ્હ પત્રોથી જે નથી જણાવી શક્યો, તે આ પુસ્તક તેમને જણાવશે.

વિજય મેળવવાના અનેક માર્ગોનો પાયો આ પુસ્તકમાં એટલી તો સરળતાથી બતાવ્યો છે કે નાનું બાળક કે મોટો વિદ્વાન તે સમજી શકશે. જે કિશોરો આ પુસ્તક દરમિયાન લખી છે તે એટલી તો સરળ અને સહેલી છે કે તે મોટા પણ કરી શકે; તે મોટા મોઢને એક પાઠનો પણ વધુ અર્થ કરવો નહિ પડે જેમ હું દોરકને ખાતી આપું છું.

આપણામાં સર્વેજ નાસીપાસી નાદિગ્મત બાવલાપણું અને મુલાખી વિચારો ફેલાયા દોવાથીજ આપણી અધીમતિ થઈ છે; એ દૂર કરવા માટેના અનેક ઉપાયો આ પુસ્તકમાં છે. તે અધીમતિ દૂર થતાં, એક એવી પ્રજા આપણામાંથીજ ઉત્પન્ન થશે કે જે આખી દુનિયાને ચહિત કરશે. હાલમાં તો આ પુસ્તક તેવું કરવામાં ઘોંટુંક પણ કારણજૂત થશે તો મારા જીવન અને મારી મહેનતનું, કેંક સાર્થક થયું જેમ હું માનીશ.

મારી એવી પણ માન્યતા છે કે આપણા મેળવણી ખાતાઓએ, રાષ્ટ્રીય દિક્ષણ સાથે આવાં પુસ્તકો, પોતાના હસ્તકની સાગાઓમાં ચલાવવા બેઠાએ કે જેથી બાલપણથીજ બાલકોમાં દિગ્મત અને આત્મવિશ્વાસ ખીલતાં તેઓ મોટી ઉમ્મરે મદાન મનુષ્યો થઈ શકે. શાલગ્રેરીઓમાં પણ આવા પુસ્તકોની ખાસ વધુ સંખ્યા

દેવિ વિષય સ્વાધી: છે તે જોઈની કે તે જાણેજાણી કૃષ્ણ મેલથી
 નથી, તેમને "વિભવ દાસ" જાણાયા નથી. આથી મારું મુદ્દે,
 તેમનામાં કાલકુળ રહે તે. અને જાણવું રહે

પુત્રામાં જોઈની કહે રી જુવ એ જાણવું નહીં.
 પણ જોઈ તે જુવું દાસમાં જોઈની જાણવું નહીં.
 જાનના દેવ. તેમને તે દેવ તીસ દાસમાં જોઈની જાણવું નહીં.
 પણ રિષ્ટિ જુવું જાણમાં ન તેમને જાણ છે; તેમાં દેવના "દુ"
 ની દેવ જાણવું છે, જોઈને તેમને તે જાણવું નહીં. પણ પુત્ર
 પર તીસ દેવ તેમાં જોઈની પણ જાણવું નહીં; પણ જોઈ સંકી
 જોઈના પત્ની જાણવું જોઈના જોઈને જોઈની જાણવું નહીં
 તે જાણ છે ?

પુત્રાની જાણવું "જોઈ" અને જોઈ "જોઈ" અને જોઈ
 દેવના મુખમાં જોઈના દેવ જોઈના પત્ની જાણવું નહીં.
 જોઈના જોઈના જોઈની જોઈ. જોઈ જોઈ. જોઈ જોઈ. જોઈ
 જોઈ જોઈ. જોઈના જોઈની જોઈના જોઈના જોઈના જોઈના
 તે જોઈ જોઈ જોઈના જોઈના જોઈના જોઈના જોઈના

મહારાજ જાણવું
 ની સંવત ૨૪૪૫
 ચિત્ર સંવત ૧૯૦૮

જોઈ.

રો વિષય ચર્ચાઓ છે તે જોવાની કે તે આલેખવાની દુરસદ મેળવી નથી, તેમને “ વિનય દગા ” મદાતમા ગ્રધીતનો માર્ગ પુલ્લે દેખાડવામાં કારણજન્ય થશે તો અને આનંદ થશે.

પુસ્તકમાં જોડણીની જૂલો રહી જલ્પ એ અસંભવિત નથી; પણ જોલો તેજ જૂલો શોધવામાંજ પોતાનું કર્તવ્ય પૂરું થતું માનના દોષ, તેજોજો તે ઉપર દીકા દરવામાં અને પુસ્તકની વસ્તુ રિષ્ટિ જૂલો જવામાંજ તેમને લાગ છે; તેમાંજ તેમના “દુ” ની ફરજ સમાવડી છે, એટલે તેજો તે જ દિષ્ટિએ આ પુસ્તક પર દીકા કરે તેમાં અને કોઈ પણ વાંધો નથી; પણ જોજ સાક્ષી પોતાના પત્ર તમે ચાલનાં પાણીના રેલાને જોવાની ઉદારતા બનાવશે તો બસ છે ?

પુસ્તકની સરખાનમાં “ બે બોલ ” લખી અને આભારી કરનાર મુંગાઈની સ્મોલ કાઝ કોર્ટના વડા જજ સાક્ષર રત્ન શ્રી કૃષ્ણલાલ મોદનલાલ જવેરી એમ. એ. એલ. એલ. બી. જે. પી. અને મેક્સવેલ ઇ. ડી. સામુનની કુંપની લિમિટેડના થી કદાનવાસ બાપ બાર પટેલે, પુસ્તકના પ્રુફ સુધારવામાં અને જે મદદ આપી છે, તે માટે દુ તેમનો આભારી છું.

મદાદીર જલ્પિત
વીર સંવત ૨૪૪૫
વિમ સંવત ૧૯૭૫

}

સ્તા.

વિગ્ની કોણ ?

તેઓનું સ્વાતંત્ર્યજન્ય ખીનું દોષ છે, તેઓ મન, મગજ અને આત્માનું સમતોલપણું જાગવી ઠોકે છે, તેઓ દુનિયામાં નુષ દુઃખોથી ચુક કે ફુટી રહ્યા હતા નહીં, તેઓ સ્વચાલ્ય નેગરોને પોતાનાં મન, મગજ અને હૃદયોમાં પર કાયુ રાખીને સમભાવમાં રહી ઠોકે છે, અને તેઓ દોષ ડકનાં મુખનાં સાફનો અને સંજોરો હિત દરવાખા પેતાનું કર્તવ્ય ખાની તે પ્રભુએ વર્નતા દોષ છે, તેઓ જ મન વિગ્ન છે.

એમાં મનુષ્યો ટકી પણ અવિચારન દોષ છે, અને સાચા આત્મના બેગી દોષ છે. તેઓના વિગ્નનું માપ ધનના દમણોમાંથી, ખાગલોની સામ્યથી, કોરોના પેલાથી, નીલમોના રત્નાવે-વંથી કે કોરોની લાનના દારોથી કે ખિડાઓથી થઈ શકે એમ નથી. એક નાનું કુખું કે બે થયું મળતાં જામીને કુદો, એક બેસ્યા હમ અને પેલાક દપડાં તેઓ પડે દોષા જ્યાં, તેઓ કંઠાક કે મરીજ નથી, હલકા તેઓ ખરા વિગ્ની છે.

મનેહી લકો સુપરેન દુનિયાને વધુમા વધુ લાભ મળે એવી રીતે દરવાખાં, સંજોરો પ્રભુએ વર્નન રાખવામાં અને પેતાને હિતમોતમ જન્યવધમાં જ દોષ માલુમનો ખરો વિગ્ન છે. તેમ દરદાં મગજનો વધુ ને વધુ ઉપરેન દરદમાં મરેન દેવી પડે છે, વધુ ઉપરેની થવું પડે છે, અને ખરા ખંતીલા જનવું પડે છે.

તેમ દરદને જાહે દુર્મુછેને વઠ કઈ, ખરા દપડ દરી, ધન, દોષક, ખૂમનુરની, લાખ, લાધય કે મોડેને વઠ કઈ તેઓ દેખ-વમાં વિગ્ન નેગરો છે, તેઓ નુષનાજ વિગ્ન છે. તેને વિગ્ન નેગરનારોને વિગ્ની માનવાનું કંઈ દરદ નહીં જે વિગ્નમાં આગમ નથી, મનની કે લનની ઠંતિ નથી, સંસારનું કે

ઉપર કાનુ મેગરો, અને હરિષ્, મોવિહારી, લાગળીઓ વગેરે ઉપર વિગ્ન મેગરો એક વિગ્ન છે.

ઉપર બાળાવેલી દરેક બાળન ઉપર મનન કરો, તે સર્વ સમજે અને તેના દાન થાય.

કંઠાગત નદિ-ઉપવગ્ન થવા નહિ.

તેઓ કંઠામાં જાય છે, તેઓ વિગ્ન થવા નથી. એક માણસે તે કામ કરવું મનનું નથી. તેઓ મોઢ પગ પ્રકારે વખત પસાર કરે છે. તેઓ કામ વખતે પગ કામ નહિ કરવાની ઇચ્છા કરે છે; એક માણસે તે વિગ્ન થવાની મને ?

તેઓ કંઠાગત નથી, તેઓ વિગ્નથી થાય છે.

કામથી નહિ કંઠાગત માણસે પેતાના કામને ચારે છે, અને તે વિગ્ન કામ દેવું નથી, તે વિગ્ન તેઓ નુકોઈથી પસાર કરે છે; તેઓ વિગ્ન કે ગમવાને મદદવા નથી, પણ કામને ચારે છે. તેઓ પેટના કામને ચારે છે, તેઓ તે ઉપર પોતાનું ચિત્ત એકત્ર કરી રાખે છે; આ એકત્રતા છે, આ હિંદ છે, વિગ્ન છે.

વર્તમાનનોજ વિચાર કરે.

આપનાજાન પગે જુદાગતના જતાવે. જરૂર વિગ્ન કરી, કવિષ્ઠના જતાવે. મારે એવી ચિંતા કરે છે.

તેઓ વિગ્ન અને નમસ્કાર થવા દેવા તેઓએ પેટાએ જુદાગત જુદા. આ, કવિષ્ઠને વિચાર ન કરવા, વર્તમાનનોજ સંકલ્પ વિચાર કરે. તે જાણી શકે તે દરમિયાન વાગી નુપરમાં કંઈ લાગ નથી, અને જે કવિષ્ઠને આપે. બહુજ નથી તેઓ જરૂર વિચાર કરે. એમાં જાણ કે કંઠાગત નથી.

તમે હાલનીજ ચાલુ પળો-વર્તમાનકાળનો જ-સદુપયોગ કરો. દમણું પણ તમે નિષ્ફળ થાઓ, તો કંટાળતા નહિ. તમારા ઉપર-તમારા આત્મજન્ય ઉપર-તમારા ઈશ્વર ઉપર-તમારા ધર્મ ઉપર-પૂણ વિશ્વાસ રાખો. ભવિષ્યની નકામી ચિંતા ન કરો. જે ભવિષ્ય વિશે આપણે તદ્દન અજાણ છીએ તેના ચિંતા ભર્યા વિચારો કરીને તમારી હાલની પળોને બગાડી ન નાંખો.

તમે નિરાશા કે નારીપારીના સખએ નાદિમત થઈ ગયા હશે, એ ખરું છે; પણ તમારા જેવા ઘણાઓને નિરાશા મળી હોય છે, તે છતાં કાળાંતરે તેઓ વિગ્નયી પણ નિવડે છે એ પણ તમારે જુલુપું ન જોઈએ. કેાંઈ કાર્યમાં નિષ્ફળ થતા નિરાશ થવાને બદલે ફરીથી આઘાવંત થાઓ અને ફરેક પોતે તમારી તરફ આંસી આવતી દેખાશે. જે કાંઈ તમે વાચ્યું છે, તેનાંજ ફળ, જૂનકાળનાં બીજમાંથી ઉત્પન્ન થયાં છે, તે કારણથી કંટાળજો નહિ. દિગ્મ-તલારી બહાદુરીથી એ ફળો પામ્ જોગવવાને તત્પર થાઓ અને હવે આજથી નાગ બીજ ગોળો. તમારી વંતખમતારી, બીજ ઉપર ન નાખતા તમેજ તે બંડાં લો. આટલું થતા વિગ્નય તમારોજ છે.

એવું તો જોજ નહિ કે અત્યાર સુધીના જીવનમાં તમે બધાંજ ખરાબ કાર્યો કર્યાં હોય અને કેાંઈ સારું કાર્ય કર્યુંજ નહિ હોય ? તો તે સારાં કાર્યનાં સારાં ફળ પણ આવવાનાંજ. ખરિણામે માત્ર તમનેજ નહિ પણ બીજાઓને પણ લાભ થશે.

અમે તેમ હોય, પણ દિગ્મન રાખો; કંટાળો નહિ. તેમ થતાં તમને તેમજ દુનિયાને બન્નેને લાભ થશે. હજી આપણે શીખીએ છીએ. આગનાં મન-સુદ્ધિ દય વર્ષ ઉપર આપણી પાસે ન હતાં. એ કારણે તે વખતે દમણાંના જેવા વિચારો રૂપાં નહ પણ તે માટે નિરાશ થવાની જરૂર નથી.

ચિત્ર ચિત્રે શું ?

ચિત્ર ચિત્ર

આજેના નવું જીવન શરૂ કરેલ જાણી ચિંતા, કૃષિ, બીજા, દિવાળી, અને વિદ્યાર્થી વિદ્યાર્થી જાણેલ બિચારી ચિંતા. ન કરેલ નિષ્ક્રિયા મનમાં ન કરેલ જેઓ બીજા છે તેઓ જ નિષ્ક્રિયા થાય છે, કારણ કે તેઓ બીજામાં ને બીજામાં પાતળેલ નિષ્ક્રિયા વચ્ચે થાય છે.

તમને કહેલી નિષ્ક્રિયાનાં મન કાંઈ પાતળેલા નહિ. એ જાન કે.એ.એ. કહેવાની જાણ નથી. તેમ કરવામાં તમને કામ નથી અને તે સાતત્યપૂર્ણ વખતે કંઈકે આપશે. આજે જ નથી કહેવાની શરૂ કરેલ એ: વધુ વજન, દિવસ, સુદિવસ, પ્રમાણિતતા અને ખંડો તમારું કામ શરૂ કરેલ જે કાર્ય દાસ કાંઈ તે ઉપર કંઈપણ ખાતર આપેલ તેમ થતા તમને રહેલ મનથી. બેસેલ. થતા નહિ. જૂનામાં જૂની વચ્ચે-તે તમે જૂની જાણ મુકીશો.

કીડ બને ?

ત્યજી પ્રસન્ન બેસવામાં હતી થય છે એ પણ તમને
દા બદલ નહિ દેવ.

તમારી કુલજ.

આનો અર્થ એ તો એ છે કે આ મનુષ્ય
કેટલાં જાતે તેમ કરીને તમને દીધો છે કે તેમને
તે વર્તન સામે ગળે પાડે છે.

આમ તો એ સમજાવે છે કે આમ તો તેમને
કાળ મનુષ્યનાં જેમ અમન પાડે છે.

તે તમે બાકાએ એ મનુષ્યને પાડે છે, તેમને તો
વિચારે સામગ્રીના પાત્રો તો એ છે, તેમને એમ
કે તેઓ તમારા વિચાર સામે તો એમ તો એમ
વડુ મેલ્યું હતું તે જાણ સમજાવે. તેઓ એમ
કરજો કુલપના છે, તેઓ તમારા ઉપર સત્તા મળે છે, આનંદો
તમારા વડીલ છે, તેમને જેમ કુલ પડેલી સત્તા છે, તમને તમારે
તેમના કુલને એમ કુલ નિષિદ્ધિ માન આપી અગીયાર એ તમને
પણ કુલ છે. કુલના કુલની લેખનદારી તમેની છે, માન
આપવાની લેખનદારી તમારી છે.

પણ, એ સિવાય પણ તમારા ચારેબાજી ખીડવાની માટે તમારે
ચૂંકાવી અમત્યાર કરવાની અને ગંભીર બનવાની જરૂર છે.

ચૂંકાવી અમત્યાર તમે તમારા ઉપર કાળ મનુષ્યનાં શીખો
છો, અને જે મૈત્રિક બને તમે ખીડાઓમાં વખાળો છો, તે તમા-
રામાં અમત્યાર થાય છે, એટલું જ નહિ પણ કેટલીક કુલની અને
નાશીવારીઓની પરીઓમાં પણ તમે જે કુલ પામ્યાં હો તે તમે
પૂજાની રીતે છો.

તેઓ સંજીવી નેમની યેરવાનરીમાં, વખર રુમને રીકા કરતા નહિઃ
ક્યારે શૂર રહેવું અને ક્યારે બોલવું તે એ જાણે છે ન કમેલાં
રહેતે એમને છે.

હરિ પણ બોલતાં કે લખતાં ઉત્તરગા થતા ના. જે હાથે
બેલવાથી થઈ શકવું હોય, તે હાથેને હરિ પણ અસંભાળ મૂકતા
નહિ તમે પણ લખો ત્યારે આ ખૂબી વડે રખતો.

વેપાર ધંધામાં વિવેક પુરઃસર પણ લખતા તે દુકામાં રખતો.
તેમાં હરિ પણ વિવેકને ત્યાગ કરતા નહિ.

મંજીર રહેલથી તમારું દુષ્ટાંતો તમારા ઉપર માનની
દષ્ટિએ જોશે અને તમારા તાબા હોયતા માણસો તમારા વિચાર
ક્રમાંકે વર્તશે. દેશની અને વેપાર ધંધાને સાથે બેઠી તાબતા નહિ.
તમારા હાથ હોયતા માણસો પર પ્રેમ રખતો પણ જડુ વંદાઓ
દેખાતા નહિ.

મન મગતાં પૂલી ન જશે. પિછાર અને ઝિંકાર મગતા
શુભે ન રહે.

કાંઈ રહી તમારી લાગણીઓ અને મનઃવિકારોને કમાઈ રાહ
બીજાઓને ધીરજથી સાંભળો તેમની જાડગીઆનો અને વિચારો પણ
જાણી લો.

તમારે તમારું સવ સાંજીવ કરવ મારે અથવા તમારી પવિ-
ત્રતાને જાન્ય કરવા મારે બીજાઓ સાથે સર્વોમાં ઉતરવાની જરૂર
નથી જે કાંઈ જાણે છે, તેઓ તનેટા જાણ છે. છતાં ઉપર કાનૂ
રાખાવું કદાચજ દારે છે.

જેમ છતાં ઉપર કાનૂ રખવાની જરૂર છે, તેમ દષ્ટિએને
ઉપરોત્ત કરતામાં પણ કાનૂની જરૂર છે—જે બીજા પણ સૂચક જેવો નથી.

મંદીર જોડો !

“ અને એક પણ પણ આરામ હજીયું તે દુનિયા અમારા
વગર હજીયમ જશે, ” એમ માનનારોએ પછી વખત હજના દામે
કરતા નુકસાનના દામે વધુ કરે છે, તે તેએ મનુષ્ય પામત તેમના
વગર પણ દુનિયા તે હમેશ માટે અનુભવ ને છે. ઉપર પ્રમાણે
પાત્રનારોએ પણ છે, તેએ તો જાણે કે તે કે કાનૂન ને જ છે.
તેએ કંઈના મોહા, કાંઈ મોહા અને હમેશ ચિંતનનું દેખાતું છે.
તેઓનું મનમાં કોઈક વખત કામ કરવા અટકી જાય છે અને
કાંઈ વખત તેએને ઉપર પણ નહીં આવતી તેએએ વધેલા
પુત્રોમાં તેમનામાં જાણના અનુભવ ને તેનું સ્વભાવ છે.
તે તેઓ તેના જામ કર પાસે છે એમ તેએ માન લે છે અને
કાંઈકની કરના અદેશજનને વાત, તે પણ હજીયમ માનના
નાજીએ વ્યવહાર નામે છે, અને સાથે તદ્દસના પણ મુલાકાતે.

અહીં માણસો મંદીર અને મન પણ કાંઈ સમજના થતાં
તેમને કદિ નુકસાન થતું નથી; તે માટે તેઓએ મિત્રતાથી સ્વચ્છ
રોડોએ; કદિયા ઉપર કાંઈ સમજના મીઠાનું જોડે.

કામ વખતે કામ કરે, રમવાની વખતે રમે, ખાવાની વખતે
જરૂર નેહનું ખાઓ, આરામ લેવાની વખતે આરામ લે.

પણ એ પેનાના કરીને તેમના મનમાં પુરો આરામ અ.પાત્ર
નથી, તેઓએ ખાસ ખાનમાં સ્વચ્છનું કે જે તેઓ તેમ કરી
સાચુ સમજે તે તેઓ કરીને અને મનમાં જાણે મુલાકાતે.

કરીને અને કુદિની જાગવની માટે પુરો આરામની જરૂર
છે, અને જેઓ આરામમાં પણ મિત્રતાથી કાંઈ છે તેઓની
જાણી લંબાય છે.

કામની વખતે કામની, આરામ વખતે આરામની અને જાણ-
ની વખતે જાણની જરૂર છે.

દિવસ અગ્નિચક્ર દ્વારા અને છવ માસની સંવેનન દ્વારા દરેક માટે છે. એમાં આપણે સૌથી વધુ જાનવી માનવે લેવાની છે. પણ તે માટે હજારો તે એક જાન માનવ છે.

પ્રથમ એ નથી કે આપણુ છવનું રહ. ૧૫ ૭ ? આપણી સ્થિતિ કેવી છે ? પ્રથમ તે એક છે કે આપણને પ્રાપ્ત થયેલા સ્થિતિથી આપણ વંચવા આપણે કેવ. પ્રથમ તે એક છે કે આપણુ છવનની દ્વારા કેવળ પણ પ્રદારની દે, અને તે પ્રતિદુષ્ટ દે, પણ તેની નીચ દરેકથી છવનની સંવેનન પ્રાપ્ત નથી થતી. તેમ દેવાથી તે કેવળ દેવ દેવ દેવ છે, અને દેવ દેવ દેવ છે, એટલું જ નહિ પણ કેવળ કેવળ વચન આપણની દેવ-અનન્ય દેવ-અનન્ય-અનન્ય દેવ છે. એ આપણી અવસ્થા આપણે કેવળ દેવ-અનન્ય તેવાથી પ્રતિદુષ્ટ દેવ તે આપણી દેવ છે કે તેને આપણી દેવ-અનન્ય-અનન્ય આપણને અનુદાન જનારી દેવી, અને એ દેવે અનુદાન જનારના આપણી દેવ નહિ દેવ તે આપણે પોતે તેવું અનુદાન જનાર વધુ. તેમ દેવ તે આપણને કેવળ અર્થથી સંબંધી દેવની નથી અને કેવળ પદ્ધતિથી આપણને દુઃખ નથી દેવન થવું.

દેવ મનુષ્યના છવનના એક પણ જનારો નિવ જો છે, કે જેને તે પોતાને માટે પણ જાણ માને છે. કેવળ કેવળ વચન અનેક પ્રદારના માન અવમાન દેવ દેવ છે. કેવળ કેવળ વચન દેવ-અનન્ય માટે નાખતી જો છે. એ જાણ માને છે, પણ તેથી જો દેવ સિદ્ધ માને છે, તે દેવે દેવી આ અર્થથી પણ મળી દેવ એક નથી જો દેવ દેવ છે, તેથી તે આપ જનારો પોતાના અગ્નિ મંથન માટે અને આપણી ખીજવણીને માટે આપણે સમજે છે, અને પોતાની કેવળ પણ સિદ્ધિ દેવ-અનન્ય તેને

દુઃખોને આપણને અનુભવ નથી થતો-માત્ર તેને દૂરથી આપણે જોઈએ છીએ-અને આપણને એમ લાગે છે કે આપણું દુઃખ તેઓના દુઃખ કરતાં અધિક છે. પરંતુ વાસ્તવિક જીવન તો એ છે કે દરેક જૂઠું જૂઠું જીવનની અવસ્થા ભિન્ન ભિન્ન પ્રકારની હોય છે. અને પરિણામે દરેકનું ચારિત્ર અને વ્યવહાર ભિન્ન ભિન્ન હોય તે સ્વાભાવિક છે. દરેક માણસે એ જીવનનો વિચાર કરવો પડે છે કે તેની અવસ્થા દુઃખી થવાનો સમય શું છે ? એ સમય શોધી શકીને તેણે તેના કારણો દૂર કરવા અને પોતાની સક્રિય વ્યવસ્થા ઉદ્દોગ કરવો જોઈએ. જેથી તેની દયાને સુધારીને તે સુખ પ્રાપ્ત કરી શકે. આ કાર્ય દરેક મનુષ્ય પોતેજ કરવું જોઈએ. એમાં બીજાનું કોઈ કંઈ કરી શકે નહિ. પણ એ જના બીજાને જે કે કરી શકે એમ છે તે એ છે કે તેઓ તેના દુઃખો દૂર કરવા ન જતા ઉપાયો અને નિર્ધારના સ્થાન આપી શકે; કે જેથી તેઓ સુખની પ્રાપ્તિ આસાનીથી કરી શકે. નિર્ધારના પદ્ધતિ કરવું અને ઉપાયોને અમલમાં મૂકવા માટે તો દરેક દુઃખીએ પોતેજ ઉદ્દોગ કરવો જોઈએ. પદ અપાધિ જગાવે છે; આપણેનું ક્ષેત્રન કરવાનું કામ રાંધીનું છે.

જાણનાં, અજાણના કે જુલથી જે આપણે કોઈ કંઈમાં રસાક્ષ મધ્ય દોષોએ તો, અને તેમાંથી તીક્ષ્ણતાનું આપણું મન દેવ તો, તેનો લોચી હજમ ઉપાય એ છે કે આપણે પ્રથમ તેના કારણો શોધી કાઢવાં ઉદ્દોગી થવું અને તે કારણો દૂર પ્રકૃતિઃ નિવર્તનથી જન્મ પામ્યાં તે જાણી લેવું. જે આ બીજા સમન્વય તો પડી તે રીતે દૂર કરવાના ઉપાયો વેળવણું મૂકેલી બધું માલમ પડશે નહિ.

અમુક માણસની દયા ફેરી છે, અને તે માણસની સ્થિતિ સારી છે કે નહિ તે બધું અમલની જામત નથી. અમલના એ

આવી અનુભવ લેઈએ. " પણ એ હામ હાલ બેલ નથી કે તરતજ પામતી ચાલી મારક થાવી આપનાં વધુ વાગવા માટે. એ પરિણામ વિચાર બહુથીજ આવે છે. પણ તે કાલે બીજાં પણ અનેક લાભો લેવાયા છે. એ લાભો તેના પુરુષોમાં ન હોવા ને પુરુષો પરિણામ લગત આવી રહેતું નથી.

વિચાર બહુને સમગ્ર પૂર્વક ઉપયોગ કરાવી લાભનામાં જાણી રહ્યો પ્રયત્ન નથી થતું. તેથી ઉપર જણાવેલા અનુભવો લેવા-લ્લાદ કરી જાય છે અને નિગ્રહ લેવે છે, અને વિચાર બહુના સિદ્ધાન્તના અગ્રણ્ય માટે સંકેત દાખ છે. પરંતુ અહિં તેઓ કુલ કો છે. તેજે નિગ્રહ નહિ થતા એ વાદ રાખવાની જગત છે કે આવા પરિણામ માટે સાચા વખતની જગત પડે છે, અને તેના પણ બીજાં લાભોની વિશ્લેષ અંતર દોષ તો પડેતું રહ્યો આવી નથી થતું.

કેટલાક હામો અનુભવ જેમ વધુ થાય છે તેમ ને વધુ સહેતું થતું જાય છે. અનુભવ લેવા અંગે વિચાર લેવા નહિ છે, અને વિચાર બાદ ઉદ્ભવ થાય છે, ત્યારે તે. અનુભવ થાય છે, આને સરજાવ દોષ છે ત્યારે કેટલું પણ હામ મદુ લઈ થતું નથી જણાતું, પરંતુ ધીરે ધીરે તે હમને અભ્યાસ વધતો. તે હામ સારું અને સહેતું થતું જાય છે, અને ને કરવાની સક્તિ પણ વધતી જાય છે. સિદ્ધાન્ત એ છે કે નિગ્રહ પ્રમાણમાં. અભ્યાસ વધશે, તેટલા પ્રમાણમાં સક્તિ પણ વધશે. એ સિદ્ધાન્ત અત્યંત જીવનનાં તથા સંસારનાં સમગ્ર કાર્યોને લાગુ પડે છે. કેટલું પણ સરજાવ કરતાં પડેલાં મરજીઓ તો અત્યંત, પગલું એ નરજીઓ ધીરે ધીરે જુદા થાય છે અને કાલિમાં કાલિ હામ પણ જાણના થાય છે. એજે મરજીઓ કે જીવનનાં માગનાં દોષ તેને આને હામને લખવાનું હામ એવા તો તે કદાચ લખી શકશે? તેથી ને તે એમ પડે કે મારફતે આને હામ તો લખાતો નથી એટલે

પ્રકરણ ૪ થું.

વિદ્યોત્તરારાવ સર્તા વિમૂલક:

સાધુ-સમ્પન્ન પ્રાચીની વિમૂલકો પોષાણને જીવ દેવ છે. -

જીવોરિય.

મુ મુ માન્યા જીવો ૧૦ ને ૧૨ જીવ દેવ
લેખે ને રીતે વાચને મારે નિલકે: જીવ,
તેમ ક્યાં ક્યાં જીવે છે તે જીવ છે.
નદિ ત્યાં મુખી ને સાધન વિદ્યોત્તરારાવ
પ્રત્યક્ષ હી દાને નદી, તેમ જીવ જીવ
મુલાસી નદિ કરવાથી જીવો રી છે. તેમ જીવ જીવ
જીવને નાહી કરવામાં આવે નહીં, તે ને મુલાસી પત્ર
જીવે પડે છે.

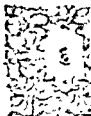
જીવ એટલે સંસ્કાર-જીવે ૧ જીવ દેવ જીવે ૧૬
જીવ દેવ જીવના જીવોના જીવોને મારે વિદ્યોત્તરારાવ
જીવ-જીવ, જીવ, જીવ જીવે જીવે જીવે જીવે જીવે જીવે
જીવ નદી, જીવે તે જીવ જીવે જીવે જીવે જીવે જીવે
જીવોને જીવે જીવે જીવે જીવે જીવે જીવે જીવે જીવે

જીવોને જીવે જીવે જીવે જીવે જીવે જીવે જીવે જીવે
જીવે છે. પ્રાચીનાઓમાં જીવે જીવે જીવે જીવે જીવે જીવે
જીવે જીવે જીવે જીવે જીવે જીવે જીવે જીવે જીવે
જીવે જીવે જીવે જીવે જીવે જીવે જીવે જીવે જીવે

પ્રકરણ ૬ હું.

બંધોમાં દિ વિદ્યાભાષા:

— સંકેત, ભાષા, વિધિવચનો —

સૂચના (Suggestion)

જિજ્ઞાસુ ભાવે કે જુદા જુદા સમયે
મનને અનુભવ કરવા માટે એક એક
અવસ્થામાં ભાવે કે જુદા જુદા સમયે
કેટલાક સમયે એક સમયે એક સમયે

જેમ કે જુદા સમયે કે જુદા સમયે એક સમયે એક સમયે
એક સમયે એક સમયે એક સમયે એક સમયે એક સમયે
એક સમયે એક સમયે એક સમયે એક સમયે એક સમયે
એક સમયે એક સમયે એક સમયે એક સમયે એક સમયે

જેમ કે જુદા સમયે એક સમયે એક સમયે એક સમયે એક સમયે
એક સમયે એક સમયે એક સમયે એક સમયે એક સમયે એક સમયે
એક સમયે એક સમયે એક સમયે એક સમયે એક સમયે એક સમયે
એક સમયે એક સમયે એક સમયે એક સમયે એક સમયે એક સમયે
એક સમયે એક સમયે એક સમયે એક સમયે એક સમયે એક સમયે

જેમ કે જુદા સમયે એક સમયે એક સમયે એક સમયે એક સમયે
એક સમયે એક સમયે એક સમયે એક સમયે એક સમયે એક સમયે
એક સમયે એક સમયે એક સમયે એક સમયે એક સમયે એક સમયે
એક સમયે એક સમયે એક સમયે એક સમયે એક સમયે એક સમયે

સાંન્યેઈ શો છે. અને પણ પદાણુ થયેલ તેમ થતાં તમારી
ખરોડીએ તાલ પામશે. અને વિજય પ્રેમવદ્ધિ-તમારી આપને
તમે જાન્યેઈ રત કરી રહો.

તમે જ્યારે રૂંદે મુએ, ત્યારે પદાંગીમાં પાવ પાવા નીચડા
રૂંદે બોલો અને મનમાં પાવો —

હું અદાણું છું.

અદામાં તેમજ બીજામાં મને સુદ છે.

અદાથી મને અનુદ રૂંદે મગધન.

કુવાના પાથર ઉપર નજર કરો ! તે કાળાંતરે પાણી પડવાથી કેવા લીલા થાય છે ?

તમે પણ તમારા કાર્યની સત્કાર-સખતા-નજી કરી, તે પાર પાડવા આમલી ચાએ.

હડવાદ અને સત્યાગ્રહ-બન્ને એક નથી-બન્ને એકેથી જન્મી છે: તમે સત્યાગ્રહી થાને. હડવાદી થતા નહિ.

પ્રમાણિક વિચારથી જે સત્ય-સાચો સિદ્ધાંત-નક્કી થાય છે તે સત્યાગ્રહ છે. કેટકપજ કાર્ય પ્રામાણિકપણે કરવા અગાઉ પ્રામાણિક વિચાર હૃદયમાં થવો જોઈએ.

તમારું વર્તન ખીસવવા મારે, તમારે સહવર્તનશીલ થવા મારે-પ્રથમ વિજય મેળવવાની જરૂર છે. પહેલાં કયે માર્ગે અમુક કાર્ય કરવું તે નક્કી કરો; તે બાદ વખતનો વિચાર કર્યા વગર તે માર્ગે ચાલો. મૂરદેલીઓની સામે થઈ આગળ વધો.

જોરા દેખાવ અને ફીરવારીનો ત્યાગ કરો: શાંતિથીજ આગળ વધો: શાંતિથી કાર્ય કરો: દુનિયામાં દેખાવ કરવાની જરૂર નથી. દુનિયા બધું લુપ્ત છે.

દિગ્મત રાખો: અને " દિગ્મતે મર્દો, મરદે જુદા." એ બાદ રાખો. મોશીશો ચાલુ રાખો: ધીરજ રાખો: અને તમારી દિગ્મત અને ધીરજ તમારો સત્યાગ્રહ સાબીત કરશે.

જે છેવટ મુશી રહી રહે છે, તેને જ વિજય મળે છે. દુનિયા તમારું કાર્ય જોઈને હસે તો તેથી નાસીપાસ ના થાં: કેટક તમને તરંગી ધારે તો ડરતા નહિ; કેટક તમારી મરદમી કરે તો ધાગતા નહિ: તમારા કાર્ય પાછળ મંડ્યા રહો અને અતિ વિજયપ્રાપ્ત તમને વરશેજ.

ਪ੍ਰਸੰਨ ੬ ਜੁ.

संस्कृत-संज्ञा-सूची

... and ...

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

The first of these is the fact that the
 Government has not been able to
 secure the necessary funds to
 carry out its policy. This is due
 to the fact that the Government
 has not been able to raise the
 necessary funds to carry out its
 policy. This is due to the fact
 that the Government has not been
 able to raise the necessary funds
 to carry out its policy. This is
 due to the fact that the Govern-
 ment has not been able to raise
 the necessary funds to carry out
 its policy. This is due to the
 fact that the Government has not
 been able to raise the necessary
 funds to carry out its policy.

[Faint handwritten notes at the bottom of page 7]

[illegible]

1. The first part of the paper is devoted to a review of the literature on the topic. It starts with a general overview of the field and then moves on to a more detailed discussion of the specific issues at hand. The author cites a number of key papers in the field, including those by [Author Name] and [Author Name].

આદિ પાઠા બેસના નથી: નીચાં શ્રેણી નીચ-પાટું આવી રહ્યું
નથી, અને અને: આદિ એ: પાઠા રહ્યું કે બેસા રામના
પરિણામે આવે છે.

તમે મારવપણે આગળ જવો.

તમે આવડપણે આનન વધો-ધીનુધી આનન વધો.
 દિવાળી થતા નહિ, જીકણ તેમજ દિવાળી ત ધાઓ.
 રોક રુદ અને રાવની રિમલ આમે; ને જાદ રુદ બોમે અને
 તે જાદ દામ રોકે. પછી ધાઓ વગર આનન વધો.

ਮੁਰੰਗ ਤੇਜ਼ ਨਹੀਂ।

१३३ पञ्च ज्ञेयः पञ्चा संज्ञायां हरेः हरेः शब्दः १३३ पञ्च
 भाष्ये नान्यथा नही. ज्ञेयः १३३ पञ्च मनुष्य नही हे ज्ञेय
 मनुष्यामां ज्ञाप्ति इति तादृशं भाष्ये दोषः ज्ञेयः १३३ पञ्च मनुष्य
 हरेः इति भाष्ये वरः संज्ञा नही.

દરેકની નવી નવી યોજના પ્રમદ થાય છે તે ઉપર ખાત
સાબી, અનુધાવા પ્રાર્થે દેહ નવું યોજવાનું મળે.

“**‘‘** ལྟ་མཁུ་གསུ་ཏུ། ” རོབ་ བཱ་ཤ་ རྒྱལ་པོ་
རྒྱལ་པོ་ དེ་དང་ སྐྱོན་ དེ་དང་ འཕྲུལ་མཁུ་ཏུ་ གླིང་ རྒྱལ་པོ་ རྒྱལ་པོ།

દેખી મલાદ દેલ

નમજા કારે સંજવિમા ડાહ નહ્યો પજુ પ્રત્યક્ષ પડી રહે
એવ હોવ તે તેની સરાદ હે. દુનિયામાં જાણની દરેક ચીજનો
એ રીતે તમે જાણ હજ મર્યો, અને તે દરેક ચીજ તમારુ વિજ-
વામાં મહા કર્તો રહ પડી. તેમાંજ તમારો વિજય છે.

આંખો ખુલ્લી રાખો-શુદ્ધિના દિવસનું કાર્ય
કંઠજો નહિ અને આવશ્યકપણેના શુભ મીલાવો.

થી વહાં વહાણે છે. એ મનુષ્યોની વહાણેએ પોતાનું સમતોલન
પ્રાપ્ત પેાષ, પેાષના સ્તરીઓ વહાણેએ એવી રીતે એકાગ્રતા કે
એકાગ્રતા નો ભુલિ દુનિયાને અનેક રીતે ઉપકાર કરી રહ્યા અને નો
સ્તરી દુનિયાની ખોટવડામાં મેટાં મદદકાર થાતા, જે. ઉદાહરણ
માં અને તેઓનાં વહાણે બંધી પડ્યાં. તેઓએ મદદગાર કરી અને
સ્તરી અને અન્યથા બનને કૃપાળ્યા.

ઉપર પ્રમાણેના જનારથી તેઓ દુનિયાનું બધું કરી રહ્યાં
નહિ, અને દુનિયામાં તેઓની હતી દોષ નહિ, તેમ તેઓ બુદ્ધિ
મવાત તેઓના વિચારિંગદો, આરા પરિણામથી દુનિયા વધા દના,
અને તેઓ પોતે પણ પેાષના જનમદના પાપો મારે. પાછળથી
પરનાથ દરો.

પવિત્ર સ્તરીને. દેવો ખરાબ માન? કેવી દુરંદા? તમારું
મનજ, સ્તરીના દોષો હવે. બાનપર છે. એથી ઉલટી રીતનમારા
પણ દોષો નીચેના બાનપર છે, અને બીજા અવરવો તેની પોચ
જાળ્યા પર છે. આ જોએ: સમજે છે, તેઓ બુદ્ધ કરતાં નથી, પણ
અપરે મનજ નીચેની જાળ્યા લે છે, ત્યારે સર્વ કાર્યક્રમ ઉલટાઈ
જાય છે, અને પરિણામ બુદ્ધ આવે છે.

દમણા દમણા મેટાં સ્તરીમાં તેમજ દેવોક આમણોમાં
સ્તરીનાં મદુણેતો: દોષ, નાટક અને સીનેમા જેવા તરફ એટલો
બંધો વળ્યો છે કે નાના પદાર્થો અને મેટા લખેસરીઓ બધાજ
નાટક જેવા અને સીનેમામાં જવું એ એક જાતની ફેસન અથવા
ફેશન માને છે. જોવા સ્તરીને રાહત આપવામટિ મેટા મેટાવખત
નાટકો, કે સીનેમા જેવા એ દેવોકો મારે તીક દોષ, પણ સામાન્ય
રીતે જાનસમજનો મેટો ભાગ એ તરફ દોરવાઈ રહ્યો છે, એ મુંબઈ,

જેવાની ઇચ્છા થશે અને વિધિને રામ કે પાંડવો જેવી પ્રમાણ ઉત્પન્ન કરવા ઇચ્છા થશે.

ખોરાક તો કારણથી આવો જોઈએ ? એ વિધેની અજ્ઞાનતાના સમયેનું પણ મનુષ્યો યોગ્ય કરતાં વધુ ખાવ છે. ખોરાક સરીરના પોષણ અર્થે છે, પણ આપણા બાઈ બહેનો તો તેને છામના સતોષ માટે ખાવ છે, અને મેમાનોની મેમાનગીરી કરવાની ફેરવના અંગે બીજાઓને ખવડાવે છે.

મેમાનગીરી દરમિયાન જે રીતે ખવડાવવામાં આવે છે, અને મરતનું મળતાં, લાલચ નહિ હોડી ચક્રાચી, ડેટલાઓ જે મોટાં પ્રમાણમાં ખાવ છે, તેનાં પણ ખરાબ પરિણામો આવ્યાં છે: તેવી મજાઓએ પ્રાણ ખોવા છે: મજાઓ દમેશ માટે અસહ્ય બન્યાં છે ! અને ડેટલાઓએ દમેશ માટે ચોક્કસ ઇદિયો ગુમાવી છે. મેમાનગીરી કરનાર પણ આ બાબતમાં ઘણીક વખત મોટી ભૂલો કરે છે. જે વખતે આવે છે તેજે 'રાત' પર, ત્યાં જવા અગાઉ ખાધેલું દોષ છે અને મેમાનગીરી કરનારને ખોટું ન લાગે તે માટે ડેટલાક વખત તેજે લાગરી આવેલી દોષ છે એ વખતે તેને ખૂબ ખવડાવતું એ તેની ભૂલ છે. તેમ ખાનાર પોતાની રમ્મિ ઉપરાંત ખાવ તો તેની ભૂલ એવી નથી. બીજાઓ સ્વાદને ખાતર તેમજ મરતનું મળે છે, તે ખાતર પણ ખાવ છે. આ લોકો ભૂલ કરે છે, અને જેનાથી સરીરનું પોષણ થતું જોઈએ, તે જ, સરીરના સ્તવનું કારણ બને છે.

જેને દુનિયામાં વિનય મેળવવો દોષ તેજે ખાવાની બાબતમાં ખ.સ ખાત આપતું પડશે તેજે એ બીજા સારી રીતે સમજવી પડશે કે " પેટ " ખોરાક દરમિયાન પડી નથી, પણ પાચન કરનાર સાધન છે, જેમાં અનાજ પાચન થઈ તેના ભુદા ભુદા રશે.

શરીરને પોતજી આપે છે. આ જાગત સમજતાં સ્વાદ અને હાનના સુધામ જ્વાની તપને ઇચ્છા નહિ થશે, અને તમે જે કે પોતજી રીતે ખાશો તેથી આનંદજ થશે. પોત્રીઓ, માધુઓ અને પરમ-દસો શરીરને દાસવવા નેહલોગ ખોરાક ખાવ છે: એ દારજીથી કે વડુ ખાવાથી, ઇશ્વર બકિત કરવામાં જે સમય રોકવો નેહએ તે રોકવાનું બની શકતું નથી.

ધર્મીક એવી વસ્તુઓ છે કે જે કદીપણ ખારી ન નેહએ. એ વસ્તુઓને અબલક્ષ્ય વસ્તુઓ કહેવામાં આવે છે. એ ગીતો ખાવામાં સ્વાદિષ્ટ લાગે છે, પણ કાલાન્તરે તેનું રજા દુખાવો થઈ પડે છે. હાનની લોલુપતાના પરિણામે ધણીઓ દાર પીએ છે, અને બીજાઓ તેનાથી તાકાત આવે છે, એમ માના તેના ઉપયોગ કરે છે: પણ વખત જતાં તેનાં ખરાગ પરિણામો અનુભવાય છે અને તેમાંથી છૂટવું બની શકતું નથી. એ વસ્તુ અબલક્ષ્ય છે, અને અમુક માણસોએ પોતાના લાભને માટેજ તેના કહેવાતા સારા ગુણોને બદલાત આપી છે. અતિ તે નેહએ તેમાં રસાય છે, તેઓ કદી તેમાંથી છૂટી શકતા નથી.

છેલ્લામાં છેલ્લી તબીબી શોધાથી સાબીત કરવામાં આવ્યું છે કે શરીરનાં પોતજી અથવા રક્તજી અર્થે દારની જરૂરપણ જરૂર નથી. મોટી ડીઘોવાળા તબીબો આ વાતને ટોડી આપે છે. તેઓ જણાવે છે કે "પાગલકિયા તેમજ અંતઃકરણનું અણજ સારી રીતે ચાલે તે માટે દાર સિવાય બીજા ધણા ઉપાયો છે. આથી જે રીઝ દારને એક અમન્યની અને પોતજી આપનારી મીઠા તરીકે માની તે પીશે, તે તેના સુધામ બનશે અને પોતાનું શરીર અને મન બગાડશે." કેટલાકો ધુરોપીયનોની સોબતમાં, તેમજ એક ફેસ-ન દાર પીકતું તરીકે શર કરે છે. પરં એ પણ ખોટું છે. દારની

અને લાક્ષણિક નજરે પડે છે: બ્યારે આખી દુનિયા મેળમજામાં
આનંદ માનતી હોય છે, ત્યારે તેઓ ઠંડિયેનાં સુખોને દુઃખરૂપ
માનતાં હોય છે, અને પરાપક્ષર, બીજાઓની સુખ અને પવિત્ર
વિચારોનું તેમને આનંદમાં મદદવાર છે. આજીવોના દર્શનથી
તમને પણ પવિત્ર ધર્મોન્નમારા છાનમાં મોટા ફેરફાર થશે અને
તેમની મોખમથી તમે વહન ફેરવાઈ જાશો.

આ વાંચ્યા બાદ તમને પણ તન અને મનથી પવિત્ર
અને નિર્ભંગ થવા ઇચ્છા નથી થતી? મું તમને જે કંઈ
ચોખ્ખું હોય તેની મોખમ દેશ્યા મન નથી થતું? મું વચ-
નમાં, વિચારમાં અને કર્મમાં નિર્ભંગ અને સ્વચ્છ રહતી
ઉત્કૃષ્ટ તમને થાય છે? બીજાનાં જેમ શુદ્ધ સમાવર્તું હોય છે,
અને ઉશમાં જેમ પથ્થી હોય છે, તેમ તમારું શરીરમાં અંતર
સક્રિય છે. એ તત્ત્વ તમે નિર્ભંગતા અને પવિત્રતાથી સંપાદ્યાર
કરી-રહો છો. એ તત્ત્વો સંપાદ્યાર થતાં વિજય અને તમે એક
દાર થઈ જાશો; તમારા દેહે દેવે પવિત્રતા બાધી જશે; તમને
ઉત્તમ વિચારો સિવાય કે પણ અમશે નહિ. આત્માની પવિ-
ત્રતાનાં પાયા ઉપર તમારા વિજયની દમ્યારન બાધો. તેમ
નહિ કરશો તો તે પડી જશે. એ તમારો પાયા મજબૂત
રાખશો તો વિજય તમારો જ છે.

એ મારે મારા વિચારોનું મનમાં સ્થાપિત-બાધ
વિચારોને દૂર રાખો, કેમકે તે લાખલ થતાં તમને મોટું
દુઃખ થશે. માદ રાખજો કે પવિત્ર વિચારો અને પાપી વિચારો—
એકા સમયે-મનમાં રહી રહ્યા નથી. પવિત્ર મનુષ્યો સારા
વિચારોનું દે છે. પાપી મનુષ્યોને સારા વિચારો દેવાને
મારે વખત નથી. એ તમારું અંતર સારું હશે તો તમારી

દમણાંજ શરૂ કરો.

વિષય

જુદી કુચ્ચ વર્તન-ચાલ-ચલણ રીતેકર ધગતમાં એક નીચી
જાનની સમજ તાલી આવી છે.

એ સમજમાં મારે મનની દલગીરી મુજ પામ ખીલવા
જરૂર રહે છે એ કદાચ ખીલવની એવી રીતે થતી જોઈએ
તેથી પોતાની માન્યતા સામે અને તેના ખરેખર વચ્ચે વાચ, ન
તેમાં વચાલેમાં ક.પ. અને તેમાં સંતોષ કાપત કાચ પછી પોતા
સતને મરજીના બધી પછી છેલ્લામાં આવે નહિ: એ દલગીરી એ
સામાજિકની યોગ્ય: અમેજમાં એ મારે પોતા કુખ્ત Resistance
છે. એ સામે વચાલી યોગ્ય, અપરો પાશે જેમ મજબૂત થાય
પો છે, તેમ પછી નહર અથવા મજબૂત જોઈએ. પોતા જેમ
નાર દોષ છે તેમ પાને ગુણના વચાલી જાય જોઈએ, તેમ મનુષ્યની
મા યોગ્ય પગીય રાક્ષમ જોઈએ.

મનુષ્ય જીવન એક પુ મનુષ્ય વિચિત્ર છે કે આજે જેને આપણે
ખી જોઈએ છીએ તે આવતી કાલે સુખી રહેશે કે કેમ તે મારે
જુ આપણે કલ્પના બાધી યોગ્ય નથી. મનુષ્ય જીવન કપર જેમ
દેના સંતોષોની અસર થાય છે, તેમ જલદના સંતોષોની
અસર થાય છે. એ કારણથી જ કેટલું એમ પાડેલા દોષ કે
સ્થિતિ હમેશને મારે એક સરખી રહેશે તે કૂચ કરે છે. જે
પ સીધો છે તેને સુખ અને ક.પ. નહીં અને છાલો, અલ્પી
પણી, કુદરતના કમ પ્રમાણે મને છે, અને તે સર્વે સામે ને લઈ
તે જ પોતાનું ચારીત્ર (Character) કુચ્ચ બનાવી રહે છે.
કુચમાં મુજ ક.પ. સમાં સ્તેડીઓ સાથે કાપત કાચ, અને
કારની ન.જાં સંજયી અમારો આવે, રાત્રી અને માંદગીથી
મનુ પો. એનો દરોજના બનવા બનાવો છે. તેમાંજ અકમ
કું. તે દરોજની સામે થવું, તે છતાં મનની યોગ્ય ન પોતા એ
ચાલી અને એવું છે!

મહી રમ્યા શય્યા વિપુલલુપધાનં મુજલતા

વિતાનં ચાકાશં વ્યજનમનુવૃલ્લોયમનિલઃ ।

સ્પુર દ્વીપધંધ્રો વિરાંત ષનિતા સંગમુદિતઃ

સુલં શાન્તઃ શેતે મુનિરતનુમૂતિર્નૃષ દય ॥ ૧ ॥

મનુંદરિ ।

ભાવાય—પૃથ્વી એ જેની રમ્ય સખ્યા છે, જેનું કોમળ ઝોળીકું તેના હાથ છે, આકાશ જેનો ચંદ્રવૈ છે, અનુકૂળ પવન જેનો પંખો છે, ચંદ્ર જેનો પ્રકાશિત દીવો છે અને વૈરાગ્યશ્રી દેવી જેની સદ્વ્યાસિની સ્ત્રી છે, એવા મુનિ અત્યંત વિશ્રુતિવાળા માફક તુમે નિદ્રા લે છે.

તેમ તમારે પણ સુખ દુઃખની સામે યતાં, અથવા બન્નેને સમાન ગણતાં શીખવું જોઈએ.

સમ્પત્તૌ ચ વિપત્તૌ ચ મહતામેકરૂપતા ।

ભાવાર્થ—સંપત્તિમાં તેમજ વિપત્તિમાં મહાન પુરુષોની વૃત્તિ એકજ પ્રકારની હોય છે.

આપત્સ્વેય દ્વિ મહતાં શક્તિરભિવ્યજ્યતે ન સંપત્સુ ।

અગુરોસ્તથા ન મંઘઃ પ્રાગસ્તિ યથામિયતિતસ્ય ॥૧॥

ભાવાર્થ—મહાત્માનુ ખરું સામર્થ્ય આપતકાળેજ પ્રકટ થાય છે, તે સામર્થ્ય સંપત્તિના વખતમાં નથી પ્રગટ થતું. અગરને દેવતામાં નાખ્યા બાદ જે સુગંધી નીકળે છે, તેવી સુગંધી, તે ત્યારે બહાર હોય છે ત્યારે નીકળતી નથી.

એ કારણથી મનની મહકમતા અને પ્રતિરોધ શક્તિ ખીસવતીજ જોઈએ. જીવનમાં દરરોજ અને દરપળે સામે ચવાનાં કારણો જન્મ પામે છે: રોગ થતાં તેને દૂર કરવા

હો—તેને અમલમાં મૂકો: તે બે બેલગર રીતે અમલમાં મૂકાશે તે
તમારું વર્તન એવા પ્રકારનું થશે કે તમને જ્યાં મગશે: તમારા
વેપાર રેઝનમાં હમાશે: તમારા દુરમનો તમારાથી દૂર થશે:
તમારા નેહરો તમને ચડાશે.

તમારા પાતાન્ય પર અંદુશ રાખો, એટલે બીજા પર
અંદુશ રાખાનું તમે જાણી જશો. નેહરો નેહરો કેમ કરી તે
જાણે છે, તેઓ મોઝા કેમ કરી તે જાણી શકશે: તે માટે પડેલાં
કામ કરવાં શીખો.

એ કામમાં ફોલોડ મજે માટે તમારી શારીરિક શક્તિ
મજબૂત બનાવો. દીર્ઘ શ્વાસોશ્વાસ લેવાથી તમારી શારીરિક
શક્તિ ખીંચશે. દીર્ઘ શ્વાસ લો. ઓકસીજન લેવા વધુ
પ્રમાણમાં ફેફસામાં જશે તેટલા વધુ પ્રમાણમાં તમારું બળ
વધશે. સરાઈ, બધારે અને આંચે દીર્ઘ શ્વાસ લો: દરિયા
કિનારે જઈ દીર્ઘ શ્વાસ લો: તાકામાં હવા રહીને દીર્ઘ
શ્વાસ લો. તમારી છાતી મજબૂત બનાવો: અને શારીરિક
બળ વધશે. તેમ થતાં વિજય તમારોજ છે.

શક્તિનો સુપયોગ.

ઉચ્ચ શક્તિવાન થવા માટે ઉપરની શક્તિઓનો ફોલો રીતે
યોગ્ય ઉપયોગ કરવો તે જાણવાની મેટી જરૂર છે. વખત, પૈસા
બળ, મહેનત, મજાદ વગેરે નો યોગ્ય ઉપયોગ ફોલો રીતે કરવો
તે જાણવાની શક્તિવાન મનુષ્યને મેટી જરૂર છે. જેઓ ઉપલા
દરેકનો તમારો ઉપયોગ કરતા નથી, અને યોગ્ય ઉપયોગ કરે છે,
તેઓ ફોલો નિષ્ફળ થતા નથી અને હારેલાં વિજય મેળવે છે.
તમારી શુદ્ધિનો, તમારી પૈસા પૈસા, તમારા દરેક શારીરિક

પ્રકરણ ૧૨ મું.

આદિતિર્ગુણાવ કથયતિ.

“મનુષ્યની અસૂચિય, તેના કુદ્રો બતાવી આપે છે.”

મનુષ્ય પરીક્ષા.

મે બધી જાતના માનદોષ દર્શાવનાર બધાં
કુદ્રો નમે મનુષ્ય અત્યંત પારખવાની, તેમનાથી
કદી છાત્રોએ થી બચવાની, તેમના કુમતાઓ
અટકાવવાની અને બુદ્ધિ પ્રાપ્તિ અને યશ-
ઓને મરત કમવાની સમિતિ પ્રાપ્ત કરે નહિ
ત્યાં કુદ્રો તમારી બાંહેધરો છે. પણ સબ નથી. દરેક મનુષ્યમાં,
કેટલાં પણ માણસ અને યશુના કુમતાથી થતાં ગુણગતથી બચવાનું
જગ દોષુ નેહએ. પોતાને બચાવ કરે. એ એક મનુષ્યની દરજ
છે. એ મરે તેણે મનુષ્ય પરીક્ષા, તેના અંદર, અંત અને વર્તન
પરથી કેવી રીતે કરી તે બધું નેહએ કે નેહી કેટલાં પણ
દર્શાવે કે દર મનુષ્ય અને પ્રાણીના કુમતા સામે તે હમેશાં નેપાર
રી રહે.

પણ વખત આવશે ત્યારે જાણશે. કુમતાઓ અને સેનેરી
ટોળાંનાં પરાક્રમે વિશે વાંચીએ છીએ. વર્ગી કેટલીક વખત પણ
સમત અને ઉદાર સમજેને “અભીષેક” માટે કુમતાઓ
નોંધાવી જાતે કુદ્રે છે, તે પણ વાંચીએ છીએ.

તમારા ઇચ્છા સમિપાન મળતાં અને મનુષ્યોની વાત
કરવાની રીતિ, એન સ્વાસ્થ્ય, રીતરિવાજો ચરેશે વિચરે ભગવાન તપાસ
કરવાની, તેનું અવધાન કરવાની અને તે ઉપરથી મનુષ્ય સમજાવતું
નિરિક્ષ્ય કરવાની એ તમે દેવ પાડ્યો તે વખત જતાં દરેક માનુ-
ષને જોતાં જ તેના મુજ્જોબની કામના લખને આવશે.

“ મનુષ્ય કષાલ પર કે ચરેય પર કાંઈ લખેલું નથી દેવું
કે તેથી તેની કિંમત અંકાત એ વાત ખરી છે; પણ સારા
જીવનથી દરીર નીચે છુપાવેલા કષાલ અને દુર અભાવો દરેકી
કામનાથી વધુ દયાળુ અને ઉચ્ચ મનુષ્યોના હૃદય પર નેવા
દોષર વડ જલ છે અને તેમને દયાળુ અને ઉચ્ચ સમાવ વડ-
લાઈ જલ છે, તેઓ એ મનુષ્યની પરીક્ષા કરવાનું જાનના દેવ
તે કાનું પરિપાત ન આવડ. નેઓ તેના કામના મોલ અને
કાનેસી બેગવાન હતા, તેના તેમની પાતાનીજ અવધાન સમિતી
મૂલ હતી.

વગર મનુષ્યની પરીક્ષા કરવાની સમિત ખીલવવાની એ કાર-
ણથી જરૂર છે કે લાગાને લાખ મરે અને તેને જરૂર દેવ તેની
મદદ આપાત એવા પગાર-ફનિયામાં છે કે જેને માલની જરૂર છે
અને એ વડે તેમને પીંજની રીત તે તેમને જેમ લાખ રાવ તે
ફનિયાને જમ લાખ રાવ.

તમારી મનુષ્યની પરીક્ષા કરવાની સમિત એટલે દરજો
ખીલવી નેઓ કે તેથી ખરા મદદનાજમને તમે તરવ એગખી
રો, અને મદદ કરી રો, એટલુંજ નહિ પણ તેમને મદદ નહિ
મરે તે માટે લખને અટકાવતા માટે વમાવડ ઉપર કેમ લખરામ
નહિ ચલાવી રો-પછી જલે તે તમારું પગીચાણી કે બાધો મિત
કેમ ન દેવ ? આ રીતે ખરા મદદનાજમને મદદ આપવાનું તેમ

બાવો પર્યા અને તેના ઝડપી અથવા ધીમાં પગલાં પરથી તમે ટેકવીક કસવા બાધો છો ? તમે જે જુઓ છો તેજ તેના કુદરતી મુજો છે અથવા સક્ષમો છે. તમે તેને જોતાંજ તેના સક્ષમો અને સ્વભાવ નક્કી કરો છો, અને તે સારો છે, નરમો છે; ડાહ્યો છે કે મર્યા છે, તેનો ખ્યાલ બાધો છો.

તેની ચાલ ઉપરથીજ, દરેક માણસના મુખ તેને જોનાર નક્કી કરે . , અને જો મનુષ્ય સ્વભાવની પરીક્ષા છે તે તેનાં કદાચજ જૂલ કરે છે. મનુષ્યનો જવારનો દેખાવ અંદરના આત્માનુંજ પ્રતિબિંબ છે. પણ તે તેજ સમજી શકે છે કે જો તે નિર્મે જાન છે. એ માટે પોતાના પાંદોળી, મિત્ર, સદ્વારી કે રસ્તે ચાપનાર મોઢપણ દેખ, તેના સમુજોના પરીક્ષા તેના જવારના દેખાવ ઉપર મેટો અધાર રાખે છે, એ પ્રથમ સમજવાનું છે.

જવારુર, સરસ સ્વભાવી અને હિમ્મતવાન મનુષ્ય મીઠેજ માર્ગે ચાલે છે. તેના પગલાં મીઠાજ પડે છે. જો સ્વભાવ વડેથી, લાંઘાથીજ અને જેની ચાલ વચન દેખ છે, તે પણ નુસા પગલાં મારે છે અને તે પણ સચડન. કમળવા દેખ છે. જેના ચાલ અમાપરજ દેખ છે, તેના કામકજમા અનિયમિતપણું મેટો બાને જખાલે.

ઉપર જખાલેથી પરીક્ષા સામાન્ય અને તંદુરસ્ત માણસોને લાગુ પડે છે. જ્યારે મર્યાદિત માણસના વર્તનમાં 'પગ' સજો દેખા છતાં મેટો ૧૨૩ પડે છે કેરાનુ રોમથી પીઃ . . . પીઠવા, અચળ અને ટનનગુના છોના જોમ જ પોલા રીઠી જોની ચાલમાં જજો મેટો ૧૨૩ પડે છે. વગર પગ દર અમાપરજ અજન અડી પડી દેખડે, તેઓના ન મર્યાદિત સક્ષમો મેટો ૧૨૩ પડી આવ છે.

જે માણસ અવગ અને કુવ દેખ છે તે કાચના રીઘવન

મનુષ્ય એવી હશે છે, અને સીપમાત્ર સરીરના ધણા નગ્નીકના બાગ-
માંજ દોષ છે. એવી હકીકત એને બેઠાં કરતા હકીકત, એજાના દિલનાં
માણસો પુરથી દાખના આગા કરી વાતો કરશે. અને દાણેથી સુધરી
રૂપી આગા કરશે.

હાપચી પરથી પરીક્ષા

નનાં જાગરેલી હાપચી નહિ જેવીજ દોષ છે. મનુષ્યના
સરીરનો દોષ છે તેને માણસો જામ તે તેની હાપચી છે. પુખ્ત હાપ-
ચી માણસોના હાપચી ને જુદા વાપ ત્યાં સુધી જાય છે. મનુષ્યો
અને હાપ અલગ માણસોના હાપચી જરાજર ખીંદેલી નથી તેની
ને હાપચીને હાપચી ને. જ. ન આમજ પડેલો દોષ તે એમ નહી
જાણુ કે તે માણસ હાપચીને. અને મનુષ્ય મનુષ્ય છે. માં-
સથી જોઈથી હાપચી હાપચી અને હાપચીનાથી મનુષ્ય જાણ એવાં
માણસને દોષ છે.

હાપચી માણસોની હાપચી પેટેની દોષ છે, અને તેનું હાપ-
ચીનાં જાણે છે. એજ મગ અને આચમ જેવારની હાપચી જાણી
દોષ છે, અને તેઓ મનુષ્ય સંસ્કાર સાહે છે.

એજાની ને હાપચી જાગડ જેવાની હાપચી ધરાવનાર માણસ
નિયમિત, ખતીલો અને જાણુ દોષ છે. હાપચી માંસના એજા
વાળા અને એજા હાપચી ધરાવનાર માણસો જાણુ દોષ છે, અને
તેઓ જાણુ અને હાપ નહીં હાપચી દાખી ધરાવના દોષ છે.
જાણી, સંકી અને અંદર પડી હાપચી, જાણનાં માણસોને દોષ
છે. હાપ અને અહીંના. દોષોની હાપચી સંકી અને ધારવાળી
દોષ છે, અને તેમનાં જાણનાં હાપ દોષ છે. હાપચી અને હાપચી-
વાળી હાપચી તીજી થી અજાણી દોષ છે. એવાં માણસો જાણુ

દોષ છે. તથા માનુષ્ય નીચતા દોષના બામ ખાંડે પડેલો દોષ છે. સમ્યક્ અને ઉચ્ચ વર્તન સાચાના નીચતા દોષો પહોંચે પહોંચે, પાટણ અને નાજુક દોષ છે; જે નીચતા દોષો, અશુદ્ધ, સાત્તા અને બહાર નીચતા દોષ તો તે માનુષ્યને મનુષ્યના જ નહીં પણ મનુષ્ય દોષો વેદ્યોએ મુદ્દત માનુષ્યના નીચતા દોષો વચ્ચે બામ પડેલો દોષ છે. સામ્ય અને નીચતા દોષ બરાબર દોષ અને જોશી બીજા છે. નીચે જોય વર્તન સાચાના દોષ તો તે માનુષ્ય પક્ષે દોષ દોષ છે; જોશી સાચાના નાજુકો પેલા નદિ દોષ તોયજી પણ કામ કરી આવે છે. પહોંચે માટે અનેક મહેનત લે છે; અને પહોંચીને મરત તથા અને અશ્વજી આવે છે.

તેઓએ મોં તરફ અને દોષ પાતળા અને શીઠા દોષ છે તેઓ પશુ કદ દોષ છે અને તરુ યોગે જોઈ છે; પુણ્ય મનુષ્યોના ઉપરના દોષના પુણ્યોના ઉપરના જોશ થતા દોષ છે. ઉપરના દોષના સારા જામોના નાશ થતા બામ ખાંડે પડેલો દોષ તો તે માનુષ્ય પહોંચે મનુષ્ય દોષ છે.

તેઓના, તત્તો. રા. ના ન્યાય આવે છે. અને જામર. રા. ઉપરનો, દોષ તે ઉપર દોષ તો સમગ્ર તો તે પ્રેમ માનુષ્ય છે, અને બીજા માનુષ્યો સાથે સાથે તથા સાચા મને છે. તત્તો. રા. રા. તે માં સુધીનો ઉપરના દોષના બામ અને દોષ અને અંદર પડેલો જોશ દોષ છે તો, તેમાં દોષવાળો માનુષ્ય બીજાની તરફ સાચી રીતે કરી રી છે, ઉપરનો દોષ સાચો દોષ તો તે પરતવાર માનુષ્યને સ્વભાવ સ્વતંત્ર દોષ છે,

તેઓ બીજાની તરફ કરે છે, તેઓ બીજાના પહોંચે મહેનત છે; તેઓ સ્વતંત્ર ગીતસના દોષ છે તેઓ પોતાના દંડવા સતિ-યથી પુષ્ટ રહે છે.

— — — — —

From the

1. The first step is to identify the problem or question that needs to be answered. This involves understanding the context and the specific requirements of the task.

[illegible]

1. The first part of the document is a list of names and addresses, which appears to be a directory or a list of subscribers. The names are written in a cursive script, and the addresses are listed below them.

Il y a

1. The first step is to identify the problem or question that needs to be answered. This involves understanding the context and the specific requirements of the task.

Journal of Management Studies, 19(1), 67-80.

[illegible]

... ..
... ..
... ..

1. The first step is to identify the problem or goal. This involves understanding the current situation and what needs to be achieved.

1. The first step is to identify the problem or goal. This involves understanding the current situation and what needs to be achieved.

શીકા પાતલા ગાલ ચરીરની નમજાઈ સૂચવે છે. બહુ ગેલ નહિ, તેમ બહુ ભરાવદાર નહિ એવા ગાલ ધાર્મિક વૃત્તિ અને કલ્પનાશક્તિ સૂચવે છે.

આંખના બહારના ખુણાની નીચેથી ગાલનું હાડકું આગળ પડતું હોય તો તે માણસ બચાવ માટે હમેશાં તૈયાર હોય છે.

આંખની કીકની નીચેથી ગાલનું હાડકું વધેલું હોય તો તે માણસ હમેશા સાવધ હોય છે; તેને હુમ્મલો વિશેષ હોતી નથી.

મેા આગળથી ભરાવદાર ગાલવાળાની પાચનશક્તિ સારી હોય છે.

અણીદાર આગળ પડતા ગાલવાળા હુમ્મલા ચારિત્રવાન હોય છે.

આંખો પરથી મનુષ્ય પરીક્ષા.

(૧) જાદર પડતી આંખો કરતાં હાંડી આંખો વધારે હોશિયાર, સાવચેતી અને ચોક્કસાઈની નિશાની છે.

(૨) જાખી આંખો કરતાં તેમજ તેમજ આંખો વધુ સારી ભુદ્ધિ સૂચવે છે.

(૩) મોટી આંખવાળાં મનુષ્યો લાગણીવાળાં હોય છે, તેઓ વિચારશીલ તેમજ વધુ બોલકણાં હોય છે.

(૪) કાંઈ આંખવાળા ઓછું બોલે છે અને દાનતા ચાવવામાં હાંડા હોય છે.

(૫) મોટી કીકવાળી આંખો હુમ્મલા નિર્મળ ભુદ્ધિ અને સમજશક્તિ સૂચવે છે.

(૬) આંખની કીકની નીચે તથા ઉપર જે ધોળા ભાગ વધુ હોય તો તે કેટલેક દરજ્જે મૂર્ખતા સૂચવે છે.

(૭) જેઓની આંખ ઉપર ભરાં નરુપર દોષ છે તેઓ યાદા દોષ છે.

(૮) જેઓની આંખો કપાવની સાથે ખીંચી લીટીમાં દોષ છે તેઓ મંદ બુદ્ધિના દોષ છે.

(૯) જેઓની આંખ નીચે માંડતો બગરો દોષ છે તેઓ સાદા વક્તા દોષ છે.

(૧૦) જેઓની આંખ નીચે કાઠી લીટીઓ અને ધાત્રાં દોષ છે, તેઓ વિત્તી વડા નબળી ગમીવત્તાવાળા દોષ છે.

(૧૧) શેષ આખરાણ સમુદો કાઠલૂચાળા દોષ છે, પણ સ.ચ વિચારક નથી હોતાં

(૧૨) લાંબી આંખવાળો કોઈ સમાજશક્તિવાળા દોષ છે.

(૧૩) જેઓની આખનું ઉપરનું નીચનું નીચે ઉતરતું દોષ છે, તેઓ દુઃખી દોષ છે. તેઓ વિચારનુ પણ દોષ છે.

(૧૪) જેઓની આંખની કાઠી ઉપરના ભાગમાં ખેંચાતી દોષ છે તેઓ પ્રતુબલ અને પ્રેમી દોષ છે.

(૧૫) નરુ રુપરુપના આખના રેગા નીચે લગતા દોષ છે; એવી આંખો કંઈક વાત પણ મૂલ્યે છે.

(૧૬) નિરુજાન મનુષ્યોની આંખોના પોષમાં લગતાં રહે છે.

(૧૭) અધિકર મનુષ્યોના રેગા રુપ રહે છે.

(૧૮) પ્રમાણિક માનુષ્યોની આંખો ઉંચી અને સાચી બૂલે છે.

(૧૯) આનંદથી આખ તેજસ્વી અને દુઃખથી આંખો દેખાય છે.

(૨૦) આંખો એક બીજાથી દૂર દોષ તો તે બે બાજુ દિશ અને વિપરીત સ્થાવ દેખાડે છે.

(૨૧) જેઓની આંખો નબળી પડતી દોષ છે તેઓ હાનુ દોષ છે.

(૨) મનુષ્ય માણસની મરણ પછી પત્ની અને અન્ન દોષ છે.

(૩) જાડી મરણપછી જુરમારણ સમાવ પડે છે.

(૪) મરણપછી મરણ પડવાપછી અન્ન મરણ છે.

(૫) મરણપછી સમાવણા મનુષ્યનું મનુ પાછા નવું દોષ છે.

(૬) મનુષ્ય મરણ પછી પત્ની જાડી મરણ છે, અને અન્ન દોષ છે.

અન્ન પરીક્ષા મનુષ્ય પરીક્ષા.

મનુષ્ય દક્ષિણ સમાવણા તે સમાવણા પડે અન્ન પડે અન્ન પડે અન્ન પડે. તેમજ અન્ન પડે અન્ન પડે અન્ન પડે અન્ન પડે.

મરણપછી, મરણ અને મરણ અન્ન મરણ પડે અન્ન પડે અન્ન પડે અન્ન પડે.

મરણ પડે અન્ન પડે અન્ન પડે અન્ન પડે અન્ન પડે અન્ન પડે અન્ન પડે.

મરણ, મરણ પડે અન્ન પડે અન્ન પડે અન્ન પડે અન્ન પડે અન્ન પડે.

મરણ અન્ન પડે અન્ન પડે અન્ન પડે અન્ન પડે.

મરણ અન્ન પડે અન્ન પડે અન્ન પડે અન્ન પડે અન્ન પડે અન્ન પડે અન્ન પડે.

કપાલ પંચી મનુષ્ય પરીક્ષા.

(૧) જલક દગ્ધાં અને નાના કપાલકાગ્ધાં મનુષ્યો
જલક સંસ્કારાગ્ધાં અને દુષ્ટ દેવ છે.

(૨) કિષકા બાજમાં બાજ વધેલું અને મીઠું કપાલ
અવરેણ્યોનું દેવ છે.

(૩) દગ્ધાં કપાલકાગ્ધાં અને નેત્રોના માથાનો પાછલો
બાજ હિંમો દેવ છે તેઓ મુલમગ્ધ દેવ છે.

(૪) અવલોકન કરતી ખીરેલી દંતિ ધરવનાર મનુષ્યોનો
કપાલની નીચેને જે બાજ વધેલો બાજ વધેલો દેવ છે.

(૫) નેત્રોના કપાલનો મધ્ય બાજ અસરકાર દેવ છે
તેઓની શાસ્ત્રાન ટાંક નીચ દેવ છે.

(૬) કપાલનો ઉપર બાજ ખીરેલો દેવ તે તે કથી
વિચારદાનિ દેવ છે.

(૭) દાક્ષ શ્વેત મનુષ્યોના ચંદ્રેણ કિષકા બાજની
જાડની જાડુ વધુ ખીરેલી દેવ છે.

(૮) નેત્રોના કપાલનો ઉપરનો માથાનો બાજ ખીરેલો
દેવ છે તેઓ હિંમ દેવ છે.

ચંદ્રેણ ઉપરની કેખાઓ પંચી મનુષ્ય પરીક્ષા.

(૧) આનંદી મનુષ્યોના મોંના ખુટાઓ ઉપરથી જાડુપર
મગ્ધાં દેવ છે.

(૨) દુઃખી મનુષ્યોના મોંના ખુટાઓ નીચે દગ્ધાં દેવ છે.

(૩) જે આંખની વચ્ચે અને નાભી ઉપર જે ત્રણ લીટી
નેત્રી કેખાઓ ધરવનાર દુઃખ કરવાની ચિન્હાઓ દેવ છે.

(૪) કપાલમાં નેત્રોને ત્રણ ચાર છુટી પડે કાંઈક વાંટી
રેખાઓ દેવ છે, તેઓ હિંમલી અને આશાવાન દેવ છે.

(૫) નાભી અને કપાલોંનાં કપાલપર ત્રણ ચાર લીટી
લીટીઓ દેવ છે.

મહેસાણર પાસા ખાસ પરથી મનુષ્ય પરીક્ષા.

(૧) જે દારીયા મધ્ય ભાગમાં મોઘ ખાડો પડેલો હોય તે તે મનુષ્ય પેલાથી ઉછરી જાતિના ગ્રેમમાં અને સૌંદર્ય પર મોઢ પામનાર હોય છે. કવિઓ અને નવકલ્યાણરોમાં આ ચિન્હ હોય છે.

(૨) મોઢમાં જે લગ્નો ખાડો પડેલો હોય તે તે સર સ્વચ્છવની નિશાની છે.

(૩) મોના ખુજામાં ખાસ પડેલો હોય તે તે આ નદી સ્વચ્છવની અને સ્મુદ્ધ ખચકની નિશાની છે.

દાંત ઉપરથી મનુષ્ય પરીક્ષા.

(૧) દાંત સાદા દાંત, નમળા મનુષ્યોને હોય છે.

(૨) પેટાંગ પજુ દુંડા દાંત સાદા જાતની નિશાની છે.

(૩) પેટાંગ પજુ સર દાંત, સારો સ્વભાવ સ્વચ્છવની નથી.

(૪) હર મનુષ્યેના દાંત મોઢા અને અજ્ઞવસ્થિત હોય છે.

(૫) મધ્યમ દાંત, સારા દેખાવના અને સરખા દાંત સાદા સ્વચ્છવની નિશાની છે.

(૬) જે દાંતની આસપાસની ચ મડી અને અવગુ સાદા પ્રમાણમાં જાળ્યા રાહના હોય અને તેના રંગ કાળાસ પડે જતાં રંગના રંગો હોય તે તે જુદી દાંતવાની નિશાની છે.

(૭) જે દાંતની આસપાસની ચ મડી અને અવગુ સાદા પ્રમાણમાં જાળ્યા રાહના હોય અને તેના રંગ કાળાસ પડે જતાં રંગના રંગો હોય તે તે જુદી દાંતવાની નિશાની છે.

(૮) જે દાંતની આસપાસની ચ મડી અને અવગુ સાદા પ્રમાણમાં જાળ્યા રાહના હોય અને તેના રંગ કાળાસ પડે જતાં રંગના રંગો હોય તે તે જુદી દાંતવાની નિશાની છે.

(૯) જે દાંતની આસપાસની ચ મડી અને અવગુ સાદા પ્રમાણમાં જાળ્યા રાહના હોય અને તેના રંગ કાળાસ પડે જતાં રંગના રંગો હોય તે તે જુદી દાંતવાની નિશાની છે.

(૧૦) જે દાંતની આસપાસની ચ મડી અને અવગુ સાદા પ્રમાણમાં જાળ્યા રાહના હોય અને તેના રંગ કાળાસ પડે જતાં રંગના રંગો હોય તે તે જુદી દાંતવાની નિશાની છે.

(૧૧) જે દાંતની આસપાસની ચ મડી અને અવગુ સાદા પ્રમાણમાં જાળ્યા રાહના હોય અને તેના રંગ કાળાસ પડે જતાં રંગના રંગો હોય તે તે જુદી દાંતવાની નિશાની છે.

(૧૨) જે દાંતની આસપાસની ચ મડી અને અવગુ સાદા પ્રમાણમાં જાળ્યા રાહના હોય અને તેના રંગ કાળાસ પડે જતાં રંગના રંગો હોય તે તે જુદી દાંતવાની નિશાની છે.

(૧૩) જે દાંતની આસપાસની ચ મડી અને અવગુ સાદા પ્રમાણમાં જાળ્યા રાહના હોય અને તેના રંગ કાળાસ પડે જતાં રંગના રંગો હોય તે તે જુદી દાંતવાની નિશાની છે.

(૧૪) જે દાંતની આસપાસની ચ મડી અને અવગુ સાદા પ્રમાણમાં જાળ્યા રાહના હોય અને તેના રંગ કાળાસ પડે જતાં રંગના રંગો હોય તે તે જુદી દાંતવાની નિશાની છે.

(૧૫) જે દાંતની આસપાસની ચ મડી અને અવગુ સાદા પ્રમાણમાં જાળ્યા રાહના હોય અને તેના રંગ કાળાસ પડે જતાં રંગના રંગો હોય તે તે જુદી દાંતવાની નિશાની છે.

(૧૬) જે દાંતની આસપાસની ચ મડી અને અવગુ સાદા પ્રમાણમાં જાળ્યા રાહના હોય અને તેના રંગ કાળાસ પડે જતાં રંગના રંગો હોય તે તે જુદી દાંતવાની નિશાની છે.

(૧૭) જે દાંતની આસપાસની ચ મડી અને અવગુ સાદા પ્રમાણમાં જાળ્યા રાહના હોય અને તેના રંગ કાળાસ પડે જતાં રંગના રંગો હોય તે તે જુદી દાંતવાની નિશાની છે.

(૧૮) જે દાંતની આસપાસની ચ મડી અને અવગુ સાદા પ્રમાણમાં જાળ્યા રાહના હોય અને તેના રંગ કાળાસ પડે જતાં રંગના રંગો હોય તે તે જુદી દાંતવાની નિશાની છે.

દુઃખમાં, તમે મામળો લેવું મગજે ને ખરાબમાં ખરાબમાંથી સારું મેળવવાની ક્ષમ્બા કરશે, તો તે પણ મગજે ને સારામાં સારામાંથી ખરાબ મેળવવાની ક્ષમ્બા કરશે તો તે પણ મગજે. પણ પાછલી રૂનિ ખીસવવાનું ચેત્ત્ર નથી.

દરેકમાંથી સારું મેળવવાનું થકન આપે; એ સિવાય બધાં તરફ દુર્લભ કરે. એ રીતે તમે તમારા મિત્રોના સન્મુખે જોઈ લેતાં તેમના પગ મિત્ર બનશે; વળી તમે. તેમનું દરેક સમજી શકશો, અને તે તમને સમજી શકશે મનમંદ ગેરેઈ તકિ; પ્રેમ વધશે.

ખીસવું દરેક સમાજવાસા અને મનમંદો દરેક વાત એ જાનવો મારો લાભ છે, કેમકે ને દુનિયા પગ્યા મનમંદો દરેક વાત તો દુનિયા પગ્યા જમ ફરે.

આપણું અને બીજા.

આરે બીજાં મનુષ્યો આપણે વિચારથી જુદી રીતનું કામ કરતાં હોય છે ત્યારે આપણે પછી વખત એમ બોલીએ છીએ કે "જલાણમાં જગા પણ આકાશ નથી તે એ રીતે કેમ કરે છે ! હું હોઈ તો આમ કરું." આવી રીતે પછી વખત સંબંધિત છે પણ તે ખરાબર નથી. દરેક માણસ ને સ્વાર્થથી ન દેવ તે, પોતાની કુદિ પ્રમાણે મંલેશે અનુસાર સારામાં સારું કરે હોય છે, પણ પરિણામ અને તેનું આપણે આપણી કુદિ અને તેની કુદિમાં જે જગ છે તેજ સમજે આપણે તેની કિંમત જુદી રીતે જાણીએ છીએ. વળી પછી વખત કપડા મળે તેનું કાર્ડ ઉત્તમ પ્રકારે શર છે, અને આપણે જે રીતે કરી દેવ કે તે જુદા આપણને પસાવો પણ શર છે. પણ અને જે કાર્ડ કે તે જે

એવું પેલું છે એમ હો તેમ કહીએ જુદું જુદું છે એમ હો રો,
એમ જાણતા રહી રો.

આ કાળો કાળે પેલું જુદું છે એમ છે એ લોકે જુદું
વેણ ૧ યોગી કાળે રો ૧ એ જો લોકે કાળે રો રો
આ વિચારે લોકે કાળે પેલું જુદું છે એમ હો રો
કાળે એ એ વિચારે કાળે કાળે કાળે

જાગરને મળ્યું અને તેનો અનુભવ વધેલો. પણ દાસના જમાનામાં તેનું હું કશું નથી. દરેક જાગરને પોતાની જાણવ, પ્રવચીત અને તે જાદ વચકાવેલી કેવળથી લેવામાં મળતી. પછી દોષાથી, તે જાદ પંદર વચકાવી દેખાર મુખી કે.કાજી પધા મડે. સાચક વધ રહેલો નથી, અને તે જાદ પણ એ તે અમુક જાદોઈ ધર્માદારને ત્યાં મેકરી કરી અવશ મેવ. સ્તીકારી વળે મુખી અનુભવ મેગવે છે, દોષ તે જાદોઈ વધ રહે છે. તેઓ જાવે અનુભવ મેગરી રહે છે, તેઓ અનુભવથી તે જાદ વધારે રાત્રા યાવ છે અને છેવટે તેઓ પણ પ્રવચા યાવ છે.

પણ જ્યાં હું એજ રીતે લાખ મેગરી નથી રાત્રા કે.કાજી કે.કાજી જાગરનું સંપૂર્ણ જાન મેગળા વચર મેકરી કરવા જાવના કાખે મુક મળું મળે છે. તેઓ તે કારણથી જુદા જુદા મેકરનું જાન અવશાર પેશારી વળેમા વિવાદી તરીકે જોવા છે, અને ત્યાં દુનિવન. જુદા જુદા કારણેમા વચર કેમ ચાલે છે અને કેવી રીતે ચલે છે તેઓ અનુભવ છે છે, અને કિશી. તેનું વિચાર જાવે છે. પણ એ જા જાન મેગરા. મળે. વચન અવશાર ચલે રહે છે, પરંતુમા પણ જાદ મેકરી. જાદ મેગરે છે, અને એ રીતે જામન વળેમા તેઓ જાગરી પે.નું જામન સધી વે છે. પણ જા. રીતિ જાદ લાખાથી નથી. જે જે જા. વચરે. પણ એ જા જુદા જુદા જાગરોમાં મેકે છે, તે જાગરી જાદે જામન સધને નથી. એ જામન લખનાર મેકને. એ જામનેન જાદ એકો વચર જા કારણથી મેકરે છે. કારણ કે એકમેનજ જા. નો મેકરે છે. જામન જાદને જામનાર અવશ. જામનાર દોષ છે. જે જામનેન જાદોઈ દોષ છે. કે.કાજી પધા. જાગરી છે છે, પણ એ તે મુખ દોષ તે: તે કારણનાં જામન કરી મેકે છે. જા. કારણથી એ

કામ પેસાદારા દાવથી કાંઈક હોય છે તે ઉપર ખ્યાન આપે છે, અને તે ખ્યાન કામ ઉપર ખ્યાન આપવા વળ્ય છે તો અથવા કોઈ સમય સમયનો વિચાર-પોતે દાવ ધોઈ કામ દરમિયાન કરે છે તે-એવા જિજ્ઞાસુ કોઈ વખત આવે છે કે નેથી તેના કોને નેહું નુકસાન થાય.

દરે " શેઠ " મું હતા કહે છે તે જુઓ. તે અને નોકરો ઉપર ખ્યાન આપે છે-નોકરોને જુદા જુદા નુકસાન આપે છે-અનેક ભાષાઓ થઈ ગયે છે-અને દરેક ઉપર કામ રાખી, પેસાદારા ધવાની એવા ખાસના હોય છે કે તેઓ તે મેર. નોકરો મેજરી કહે છે. એ જાણના તે જુદા હોય તે એવું નુકસાન કરી પેસે કે જે હાલના જુદાના કામ.

દરે જા. ખેડા કમ મું છે તે જુઓ. એક મજૂર અથવા કાંઈક નાથ એ દાવ દવાઓને કામ કરે છે, બ્યારે એક " શેઠ " અથવા મજૂર અને કાંઈક નોકરો ઉપર પેસાદારા દાવ દવાઓ વચ્ચે દાવો હાય દાવ છે, અને દરેક દાવ મું કરે છે તે ખ્યાનમા રાખી કહે છે. તેને મનથી બધા દાવ નોંધેલા નોકરો એક સાંચા જોયા છે, જે તેના પર કામ માનવામાં મરજી મુજબ આવે છે.

સાચા એ છે કે એક કાંઈક કે મજૂરમાં " શેઠ "ની કાંઈક કાંઈક આવે. અનુભવો એ કાંઈક આવે, એમ બધા કહેશે અને તેનું કોઈક સાચું જ કહે છે. જમ તે પરનું નધા કેમકે અનુભવ લેતા વસ્તો વધી જાય છે.

ત્યારે એ વસ્તો સાંચા નહિ તે મરજી મું કરું !

લો જાણ એ છે કે જે દરેક કામની જાણીક વિચારેનું, તેની મેડવનું અને તેના વિચારેનું કામ દરેક કામની દરખાસ્ત-માંજ આપવામાં આવે તે અનુભવ લેવામાં વસ્તો વધી જાય નહિ.

કામ કરનાર સારું કામ કરી શકશે, તેમ "શ્રી"ને પણ તાવડેજ કહે. નોકરે આ સંજોગમાં જે કાદ રાખવાનું છે તે એજ છે તેજે પીતાના "શ્રી" ને તાવડો લાવ તેજ રીતે કામ કરવું જોઈએ અને નોકરની દુનિયા સાથે કામ પાડના પેલાના "શ્રી" ને નુકસાન લાવ એવો એકમજ સજ્જ આશયો જોઈએ નહિ.

નાનાં કામ

જ્યો હોય શ્રી એ કાદ રાખવાનું છે કે નાનાં કામો—નગનાં કામો—નાના નોકરોનેજ માંપવા, જ્યારે નોકરો માણસને પશુ અમલનાં કામો માંપવા. અમુક ધંધામાં ફેરી રીતે નોકા લાવ છે અથવા નુકસાન લેવ છે તે નાના માણસને નહિ સમજાય તે જો મંજીનદારીમાં જ સમજી શકે. સાધેના પેશરમાં એક એક ઓળખાં એક એક પે શ્રી કે વર્ષે તે નોકા નુકસાનમાં અને નુકસાન નાશમાં ફેલાઈ જાય. એ નગનાં સમજ નોકરો માણસનેજ દોષ ધરી વખત એકા કારે માસ ખરીદી લેવું અને વેચાવ તે જતા તેમાં નોકા રોકો નથી તેવું શું કારણ? એક પેશરીને. એપોલ પેશર જતા તેને નુકસાન જણ દેવું તેમાં સમજ નહીં રાખ્યા જતા તેને મલ્લે ન દેવો. જ્યારે તેના કો ને ફરી તેને તે કરવું રીડી આપ્યું. તે એ દેવું કે "શ્રી" પાડના પેશરની બંને લક્ષ્ય મદિનની મુલતે નજીક કરાવી દેવે અને રાત્રી વગરમાં ખરીદીને દેવે, જ્યારે તે પેશરમાં કાદોને જ મદિનની મુલતે નાખી લેવાની રંગે અને પંચ રાત્રી વગર આપે વેચેલો દેવે.

શ્રી અને નોકર.

પેશર પેશરમાં કાદી વગરમાં દરિયા દેવી જોઈએ પણ પાણી વગર એમજ નથી છે કે જ્યારે કોની રાત્રી કરાવી આપે

કામ કરનાર સારું કામ કરી શકશે, તેમ "શેઠ"ને પણ કાર્યોજન થશે. નોકરે આ સંજોગમાં જે થાદ રાખવાનું છે તે એમ કે તેને પોતાના "શેઠ" ને શક્યો વાવ તેમ રીતે કામ કરવું જોઈએ અને બાકરની દુનિયા સાથે કામ પાડનાં પેલાના "શેઠ" ને નુકસાન થાય એવો એકપણ સ્પષ્ટ ભાવનો જોઈએ નહિ.

નાનાં કામ.

વળે દરેક શેઠે એ થાદ રાખવાનું છે કે નાનાં કામો—નજીવાં કામો—નાના નોકરોનેજ સોંપવા, જ્યારે બહોલ માણસને પક્ષો અમલનાં કામો સોંપવા. અમુક ધધામાં ઠેવી રીતે નહીં વાવ છે અથવા નુકસાન થાય છે તે નાનાં માણસોને નહિ સમજાય તે તેમ મજિનદારીઓ જ સમજી શકે. લાખોના વેપારમાં એક એક ચીજમાં એક એક પૈ થરે કે વરે તો નહીં નુકસાનમાં અને નુકસાન નશામાં ફેરવાઈ જાય એ બાજનની સમજ બાકોલ માણસોનેજ હોય. ધણી વખત જોઈ જાવે માલ ખરીદી વધુ જાવે વેચાય તે છતાં તેમાં નહીં કંટો નથી તેવું શું કારણ? એક વેપારીનો એવોજ વેપાર છતાં તેને નુકસાન જતું હતું તેના સજન બહુ શોધ્યા છતાં તેને મળ્યો ન હતો. આખરે તેના એક નોકરે તેને તે કારણ શોધી આપ્યું. તે એ હતું કે "શેઠ" પોતાના વેપારની ચીજો ત્રણ મહિનાની મુદતે નાજીં કરવાની ઠરતે અને રાત્રી દહા વગવરથી ખરીદતો હતો, જ્યારે તે પોતાના માલોને જ મહિનાની મુદતે નાજીં લેવાની ઠરતે અને સાંચ દહા વગવર આપી વેચતો હતો.

શેઠ અને નોકર.

વેપાર ધધામાં સારી ચલાવતી દરિયા જોઈએ. પણ ધણી વખત એમજ જાને છે કે જ્યારે જેની થાદ કવાની કરત

જો હોય તો, તિલક કાઢી દે, તે નેચા દેખે કાચક
 પાંચાન કાચ કા દેખે હોય તિલક કાઢી દેવાનું કામની
 આ કાચકો, પાંચાન દર્શિ મુકરો એવમરે કાઢી નાંચી રિક
 દેખે આ કાચકો કાચ નહીં પણ દેખી દેખી નાંચે કાચક
 આ હી દેખી કાચકની નાંચે તિલક કાઢી નાંચે કાચક
 ન કાચકો અને એ દેખે કાચકની નાંચે આ કાચકની દર્શિ ખીચક
 કાચ એમ દેખે ને કાચકની ને વખતે કાચ દેખ ને જ વખતે ને
 કાચ કાચે એવી કાચકી મુકરો દર્શિ ખીચક એ કાચક
 દર્શિ. રિકરો, ને કાચક કાચ કાચ કાચ કાચકની કાચ
 દેખ ને કાચ કાચકો દેખ અને કાચ કાચ કાચ કાચકો દેખ
 કાચક કાચકો દેખ એવી દેખ ને દેખ એવી દેખ દેખકો દેખ
 ને કાચકો કાચકો કાચકો કાચકો કાચકો કાચકો કાચકો
 નાંચે કાચકો, ને કાચકો કાચકો દર્શિ કાચકો કાચકો કાચકો

- (૧) કાચ કાચ કાચ કાચ
- (૨) કાચ કાચકો
- (૩) કાચકો
- (૪) વિચાર કરતી છત્ર
- (૫) કાચકો કાચકો

તેવકાચ પદ કાચ.

વેચક કાચકો ને કાચ કાચકો કાચકો, તે સમય
 ને કાચ કાચકો છે. વેચકો કાચકો કાચકો કાચકો કાચ
 તે વખતે કાચ વેચકો કાચકો કાચકો કાચકો કાચકો
 કાચકો અને કાચકો કાચકો કાચકો કાચકો કાચકો
 કાચકો, કાચકો અને કાચકો કાચકો સમયકો કાચકો કાચકો કાચકો

પેલાપર વચનો કળા

આપણે તેનાર નથી દોષ તે કારણથી આપણે અમુક તક માટે
તેનાર ધનું નોંધ્યો. તમે હમેશાં જોઈ રહેવાને સરખાવેલા નથી.
તમારે આજગ વધુ નોંધ્યો, અને તે માટે તમારે તેનાની રાજ-
વી નોંધ્યો. જે તમે આજગ વધી ન હો તો તેમા તમારી રાજ-
કૃત્ય છે-તમારે રાજી પણ તે સંબંધમાં દોષ દેવાનો નથી. તમે
જો વખત દર નિયમ કરો અને તમારું પાકું વખતે જોઈ વખત
જાણો જ.

જે રીતે તમે શીખત પણ શકો છો.

જાડવાદની દુનિયાં

એ જ્યાં પરિશુભો જાડવાદનાં છે જન્મ તેમાં જે તે તરફ દુઃખમાં ન કરાય. દુરંત કોઈ જન્મ જ્યાં ખ્યાલી નથી રાખતી તોમે જન્મ તમારા દારૂની દરેક જગ્યા. અરજી રાખો એટલે કે દરેક જાનવ-પક્ષી તે જાડવાદની દોઃ કે આત્માને સમજી દો-સમજીને તે જાડવાદ તમે દુરંતની માફક વર્તો તેનું અનુકરણ કરો જુની ધર્મ-દર્શન રચનીલા કારા મનાવ્યા ન કરો. રેડવને ઉપરોમ કરો; વાસ્તે ઉપરોમ કરો; વાસ્તે વગરના વર્તવો ઉપરોમ કરો; વિચાર-મોખનો ઉપરોમ કરો; બેટા સતોષમાં પડ્યા ન રહે. જે બીજામાં છે તે તમારામાં જન્મ છે; તમે ખોટા સતોષમાં પડ્યા ન રહે.

આત્મજી વંધા.

આત્મજી વધજુ એજ દુનંદ છે. દુનંદ એજ આત્મજી વધજુ છે. એમાં દુનંદનો અર્થ નહીં તમજવા તમે જ એક દોષો દી રાખ પડી એ છે-આત્મજી વધજા નથી અને પુનઃજીવ તરની દુઃખની દોર છે તમે તમે એજ સતોષમાં પડ્યા રહેવામાં જ ન સમજ્યા દોર દી દુઃખમાં પડ્યા ન છે. એ પડ્યા દોર પડ્યા રહે.

જુ તમે જ તમારો જાડવાદ છે. જુ તમે આત્મજી વધજા નથી જાડવા તમારો દુનંદજી આત્મજી વધજા રહેવો એટલે. તમારો જાડવાદ જાડવા રહે, તમારો જાડવાદ જાડવા રહે તમારો જાડવાદ જાડવા રહે. જે જાડવાદ જાડવા રહે તમારો જાડવાદ જાડવા રહે.

વિજય

જાડવાદ દોષો છે. એટલે દોષ દોષ છે દોષ છે દોષ છે

તમે પણ તેમજ હશે.

તમે જે ચાલુ દુનિયામાં પંકાઈને આમળા વગર પ્રાપ્ત થો, તો અને તમારામાં ઈશ્વીર સારી સ્થિતિ દોષ તો તમાર તમાર પોતાક અને બહારનાં દેખાવ ઉપર ખ્યાન આપવું જ નેહાંજી. જે તમે તેમ ન કરો તો તે તમારી હિંદુની બાટે બરશે. તમારે સુધા અને મુરર દેખાવ પ્રવળ કરવાનું નેહાંજી-તમારું દુનિયા મરોપજાને મરણી લઈ શકે એમ તમારે-તેને બહારનાં દેખાવ વળુ નેહાંજી છે-તેને સુધાના નેહાંજી છે.

કોઈ પાસે બંધો ત્યારે.

બંધો તમે કોઈ પાસે બંધો તમે જે વાત પણ જાણ ન હો તે તમારામાં શું કરીશ છે બંધવા સ્થિતિ છે તે જાણના પ્રવળ કરીશ, તે જાણે તમે જે રીતે બોલો અને વર્તો. તે રીત ઉપર તમારી નિહાં. ઈશ્વીર આપર રહેશે. પશુક બીજાના સંબંધે તમાર તિરાકાર પડશે છે બીજાને મેડા બંધાવને બાધા નથી, ઈશ્વીર જેને બંધુ પ્રારનાજ સંબંધ મેડો છે. જા રાખો જે તમારે તમાર કાન કાન જાણવાની અને જાન રવાની રીતે જાણવાની બંધ છે એ જે કુરો, બેઝો બીજાને તેઓ બંધા જા રાખો તમાર બંધાવને જાણવાની તમાર બેઝો.

તમારે જે રીતે રીતે (જેક પ્રવળ) તમારે તમાર બંધાવને રીતે રીતે રીતે તમારે રાખો અને તે રીતે વિજય રાખો. તમારે ઈશ્વીર બંધાવને સુધા: જો બંધાવ બંધાવ, તે તમે રાખો તેજ તેજ તમારી વિજય રાખો બંધાવે. બંધાવે તમારે રાખો અને રાખો બંધાવ બંધાવે-રાખો રાખો.

જીવન વખાન જીવ છે, અને જેનામાં ઉત્સાહ, ખંડ અને મનો-
ભક્તિ પરિણમે ક્યાં કોઈ માણસે નાથીયે સુ રાજ પો,
તાં તેઓ વિજય મેળવી પહોંચેને પોતાની પાત્ર પેરે છે, અને
તેઓના સદા જો છે.

હવે વિચારો અને હવે આઈએ, ઉત્સાહની અભિન પ્રકા-
શથી, મનેજાને ભેદ આપે છે અને તે પછી એક સામર્થ્ય
પ્રકાશ થયે છે કે તેથી વિનિય પહોંચેને રાજ છે. એજ
જાણી જોયે એક આઈ નમની એક વર્તી બુધાન હોઈથી,
મને દેવની તરફદાર સુ પડી હતી અને મધ્યન સિંહલ મન
સીક વર્તી કુચન વપે આખી વિનિયમાં મધ્યન દેવસે એક
વિનિયન મધ્યન દેવસેની લગીય બુધે, અને તેઓએ સંતોષ
પહોંચે આ જીવને સમર્થન કરાવે આજીવ પહોંચે, તેઓએ સુખાન-
દેવ નહીં નહીં એવું પહોંચે તે પછી તે ઉત્સ મન હરી
ઉત્સાહ અને વિનિયથી તે નહીં પહોંચે પાંચે અને મરીનથી
મરીથી અને મરીનથી નહીં હા મરીનથી હાથે ક્યાં વચ્ચે,
તેઓ તે પાછા મંચા ન રહ્યા તેઓમાં એક પ્રકારે અતિ
પ્રત્યક્ષ પડે હો, તેથી તેઓના મનમાં એક પ્રકાર પાંચે કે
ખંડથી હાથ કો અને જાણે એકો નહીં હો તેમ કરે છે
વિજય મરણે પરિણમે તેઓએ વિનિયને આખર્ષ કરાવે વિજય
મેળવે.

વિનિયનની અભિન

હવે ઉદોગમાં, સામર્થ્યને સમગ્ર પ્રત્યક્ષ વિનિયનમાં
અને તેક હાથ અનુસાર પાંચે જાણેમાં ફરાર ફરાર સુધારો-
માં, ઉત્સાહની અભિ મન પાંચે હો તેથી તેઓ કે હરી
સમગ્ર હાથ તે એ અભિ સમર્થન ન થોડે તેમ તે

એવાં મનુષ્યોનાં કાષોં મોટે ભાગે ઉચ્ચ પ્રકારે જ થયા હોય છે. તેઓ એવી રીતે વર્તે છે કે તેમને હાલના દરેક કામ કરી ફેરવ મેળવવા માટે છે: તેઓ બીજાઓ સાથેના વ્યવહારમાં પણ સ્વયં અર્થનુજ્ઞ અવધાન થાય છે, અને એ કે તેઓ સર્વદા તથા તેથી દરેક કાર્ય બૂધ વગરનાં કરી શકે એ અશક્ય છે છતાં, તેઓની કદર કરનારા પણ કેટલાક હોય છે જ.

બાહોશી એટલે શું ?

પણ હાલમાં સર્વત્ર શું નજરે પડે છે ? આં બૂઝો ત્યાં સર્વત્ર-તરફે દરેક દેશભિ-સેવો દેખાવને-બહારના ટોંખે-ચાહે છે. મનુષ્યોને બહારનો દેખાવ મને છે-શ્રીવિ નદિ કિતમથા કિતમ આત્મા ધરાવતાં કુદરતી રીતે હોયે ચાહતાં નથી, પણ સુરત-મુંદર-દરીયામાં એ અવમમાં અવમ આત્મા હોય તો તેથી પણ આનંદ થાય છે. નાચોના ખેડા પોપો અને વેળીયા છતાં મીના બનનાર પત્રો નેટુ ખાન સોઠ સમુદત્ત ખેલે છે, તેટલું ખાન દુનિયામાં વિચરતા, ગરીબ અને દુઃખી છતાં સારા, ગુદ પાત્રો નથી ખેલ્યાં રહ્યા. કપડાંમાં પણ તેમજ છે. નેઓ હથડી કિમ્મતો પોચાક પહેરે છે, તેઓ કરતાં ખીસ્સે ખાલી અને વાહ્યાનુર્વ માલી, ધરા-વાનાં બપકામથી કપડાં પહેરનારને વધુ માન મળે છે: અને તેમની સોગવતર જન સમુદ આકર્ષાય છે: અને એ ચહેરા ખેંચાલકારક હોય તો તરતજ ધણા તેની સોગવ હાથે છે અને પેસતો પણ ભોગ આપે છે. ખેડાધોલું પહેરીને બપો કારનાર ધરેલા નદિ પહેરનાર કરતાં વધુ માનમેળવે છે. વર્તનમાં પણ તેમજ છે. ને સાદુ સાદુ, તમને ફડ બોલી દે છે તેના ધણા દુરમન થાય છે, પણ ને જુદાજુદા રીતિ રીતોનાં હોય તેને તો તેઓ બાહોશ કહે છે. આથી બને છે એમ કે કાવચની

તમને બાર મહીને હલેવામાં આવે છે કે તમારાથી અને તેા રામ લેવા-હરિશ્ચંદ્ર લેવા-ધર્મરાજ લેવા થાકે, અને માયા હપટ અને મૃત્યાવાદ-લુપ્તથી દૂર રહેા. તમની રાહ ખુશીથી ફેલવજુ દંભા, ખોટા અને અલભ્ય ઝિજ્ઞાસુ મુલમુલ જાણે-જેને રોગ આપેા નહિ-અને જેઓ તેમ વિચારેા અને કુચેા કરતાં હોય તેઓની માલમલ કરતાં નહિ. તેમ છટુ તે તમારા આત્માને ખોટા તમના અરાજક છે. દુહરતી રીતિ-રસાનુવિ-રીતેજ વર્તેા અને કે દમ્ભા હાવા નહિ.

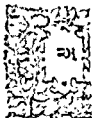
મારૂં આત્મની પીછાણ.

દુષ્ટાંત તરીકે તમે ફેલવજુ મનુષ્યને પટેલા અને અલભ્ય પીછા-લુપ્તી યાચાત કરે ત્યારે અથવા ફેલ માણુએ ફેલ વજુ વખતે મટેા ત્યારે જે સજો ખોલેા તે જટુ વિચાર પૂર્વક ખોલતે. "ત-ને મગતાં મનેજટુ આનંદ થાય છે." એવું સજો ખોલેા તે પટેલાં તમારાં હાથ તપાસજો. શું તે સજો ખરા છે? શું તમારા હાથમા તેમને મગવાથી આનંદ થાય છે ખરા? જે આનંદ થતો હોય તેા એ સજો ખોલજ તે રીક છે, પણ જે તેમ ન હોય તેા એવું સજો હપટથી ખરપૂર છે-એક મોટુ ખોટાઈ છે. અથી એવા ખોટા સજો ખોલવા કરતાં, તમારા હાથમાં જે વિચારો હોય તે જ સજો રહે જાદાર પાયા એ શું ઉત્તમ નથી? પણ દુનિયા તે માખી નથી? દુનિયા તેા ખોટા સજોને "એડીટ" બચાવ મજુ છે એ રોંગે તેાની નંજો, અથવા કાંઈ રહેા અને કે ખોટા વખત જુલની સમયેં.

એવી મુલાકાત જાદ, જે તમારા તે મજુસ સંધેને સંજય વી લે, અને તે સંજયથી તમને આનંદ રહેા હોય તે, તે આનંદ જો સજોમાં પ્રતિષ્ઠિત કરેા એમ સજ પછે. તેમ હસવાથી તમારી મુદ માવજા પ્રમટ રહેા.

પ્રકરણ ૧૬ મું.

~~~~~

આત્મ વિશ્વાસ

માટે જે પ્રકરણ તેને વાંચ્યો તે ઉપર મનન કરે ન રહેતાં પણ કરે અને તેમાંથી અમુકની સુચનાઓ તમારા હૃદયનાં કાવેંશ અમલમાં નહીં.

તે સુચનાઓ વડે અમલમાં નહીં. તે તમે તથા મનુષ્ય કહી શકો છો અને તેમને પેતાને તમને અમલમાં કરો, અને તમારી આંતરિક હૃદયની વાદ અવર, કાંઈના રંગે રાંધી તેને આવીશ્યા સ્થિતિમાં તરો.

પણ મને ખાતરી છે કે હજી પણ તમે નરેશ્વર મનુષ્ય નહીં સ્વયં હજી તમે દુનિયાના સુખ-મોહિત, તથા વદાસા અને આશ્વાસનામાંથી વાદમાં નરેશ્વરો છો. હજી તમને તમારામાં વિશ્વાસ નથી, તમારા અમલના તમને વિશ્વાસ નથી. જે માટે તમારે આત્મ વિશ્વાસ ખાતરવાની વાર છે.

જે આત્મ વિશ્વાસની સજિ મનની સજિ છે, જે રેશમાં નહીં મોટા પ્રમાણમાં હોય છે. તત્વેનાઓ અને શીલકોએ " આત્મ વિશ્વાસ " ની જુદી જુદી વ્યાખ્યાઓ કરી છે; અને તેને જુદા જુદા નામથી ઓળખાવી છે. જે " આત્મ-વિશ્વાસથી અદરા " સ્વવિશ્વાસ "થી ઓળખાવી શકાય છે.

દરવાઘી, આત્મિક અને માનસિક વિચારો દરવાઘી, ખીનઝોની
 કુચનાથી લેખન યોગની ક્રિયાઓથી, ખીલવી સ્થાપ છે એ વિશ્વાસનો
 અર્થ વિચાર સ્વતંત્રતા માત્રજ નથી, પણ પાતાના ના દુઃખાત્મા
 ઉપર અનેક વિશ્વાસ રાખવામાજ તે સાર્ય છે. એ કોઈ
 પણ માર્ગે એક કામ કન્યનો નિર્દય કોઈ કાન્તે પણ નમને
 આમજ વધવા—આમજ વધીને કામ દરજ નંદર આવે છે તે જાણ તે
 આત્મ વિશ્વાસ છે

આત્મ વિદ્યા અને દીપ્ત્યારી.

પણ આત્મને નોંધી મેં ટી ઝીઆઈ નહીં. આત્મની ન
દોષ ત્યાં આધાર જગતી છે. આ આત્મ વિશ્વતનું પરિણામ
નથી. આત્મ વિશ્વસ પમાવતો મનુષ્ય મોગી નોંધી પામે. કર્તે
નથી, કંઈસ આત્મે નથી-પણ તે પોતાનું કર્તવ્ય જાણ્યે. ત્યજ છે
બને તેનું કામજ તેના હિમ્મત બંધાવે છે. છાત્ર મનના માળ્યો,
મમાર આસાથીએ, મુકમમાર બાવલાએ. બને કર પાતળીએ. જે
પ્રકારનો મુરમે પ્રયત કરે છે, તે આત્મ વિશ્વાસનું પરિણામ નથી.
તેમાં બીજાની મદદ કે બીજાની મુલાકાતે. ક્યાં મોજ પણ દોલ
નથી. તેમાં તે પોતાના આત્માના જગપર મકદમ વિશ્વાસ દોલ
છે, જે બનેક મુખ કે જાગુમ કાર્યોમા મકદમ વચ્ચે પ્રકારે છે.
એ જગ દોષમાં દોનું નેદાએ. જેઓની શિદિ, એ આત્મ વિશ્વાસના
પરિણામે સારાં કાર્યો મકદમપણે કરવા દરા દેશા છે, તેઓ પોતાના
કાર્યો દેશા રાખી દો છે અને રેષા રાજ્યારમાં પણ એવી
આંદ મેશી દો છે કે જે બનત રેસા અર્થતા પણ મગી
મૂલોત છે. જેઓમાં જદમ વિશ્વાસનું જગ દોલ છે, તેઓ રાજ
પણ નીચ લેખરી લેખાત નથી, બને જાહેરી દરજ નથી.

હોઃ અને તે જટલ જાણે જાય હરી મનમ નરે પ્રવાણે ખારે
 દુ' પાને અનંત મણિ ધણવતાર આત્મા મું દુ' દેશ્યા
 વિચારે આત્મીમાં મહમપણે મનુ મું તે હતાં વલેરુએ
 તે વિષે દુ' નેત્રી મહમત આગવી સાહેબો નથી એ મારી
 ખામી છે અને તે ખામી દુ' ફર હર મું ને ર પાય છે.
 તે ખામી દુ' હવે સાક્ષયા દરે નહિ.

આત્મી રીતે યોગ્ય વિચાર વિચાર કરતા તમને આત્મવિશ્વાસ
 આવશે: તમ.એમાં તમને વિશ્વાસ હવે તમ રહે અને તેમ રતા તમે
 મહાનુભવ બનના-આઝમ વિશ્વાસના રહે.

નમ્રતા

નમ્રતાન વલેરુએ. હુણ પાયાન રહે.મા જટુ અમળી
 મું મહાન છે આરે પૂર્વના દેશમાં નમ્રતાન. તમ દેશ એ
 હુણે દાખી દેશમાં આત્મો છે. "આપનો સેવક" "આપનો મુ-
 લાત " "તમારું અન ખાતર " "તમારો નિમજદલાવ નેહર"
 વિશેરે રહે. એ નમ્રતાની ખીજવડીના પ્રવાણે જન્મ પામ્યા છે,
 અને ધણ્યો: ખાતરએને "અનતાના " મારા પ્રભુ " "માર
 સિનાત" વિશેરે રહે.એને સમાધિને, બોલાવના અચકાતા નથી.
 તેઓ આ નમ્રતાના પરિણામે હુણમદી રહ મવા છે અને પોતાની
 સહિ-પોતાના આઝમ જમથી અનતા રતા છે. વખત જતાં એ
 નમ્રતા આવસાપણું રપ સે છે, અને મનુએને ગાંધા પલ
 જનરે છે. આ નમ્રતાના પ્રવાણે, મલા દુરની દિશ્મનચાન આગશે
 પાવયા જની રપ છે અને પછીક પવિત્ર સીએએ ધીવક હુમા-
 વું છે. આથી આ ખોટી નમ્રતા તે તમારમાંના મેઝમાં દોષ નો

ઉપર જે વિશ્વાસ હોય છે તેમ. એવો મોટો બચાવે
સમજાવ્યો નથી કે આપણા સંબંધમાં જે દેશ આવે તેનું અપમાન
કરવું, તેને તુચ્છકારથી બોલાવવું, અને આપણે તે દા યોગે એમ
તેને કેળવવું. એવો કે.ક.પણ તેનું આ સંબંધમાં છે એ નહિ.

કહેવાનું તાત્પર્ય મત્ર એમજ છે કે ખોટા રિવેક કરો નહિ:
તમારી કિંમત એટલી આજે નહિ-તમને દસકા, કમણ અને
બીજાની માટે નહિ, અને બીજાને પ્રજા, દાનેષરી દશાનુ અને
કપરનું રૂપ ખોળી રીતે આપો નહિ. ફરેકને તેની સવકાળ પ્રમાણે
મળે, બોલાવો અને માન આપો-પણ તેથી વધુ કે ઓછું નહિ.

કહેવાનું તાત્પર્ય એ પણ છે કે તમે તમારું મન પણ તમારી
લાયકાત કરતા વધુ કિંમતનું આ કર્યો તમારું લાભકારી કરતા તમારું
મદાન વ્યક્તિ તરફે મન, તમારું કહેતા તમારું છોડતા મનના ના વશો:
તમારી મંબીરનાનો ત્યાગ ના કરો, અને બીજાના કવન નહિ પણ
પોતાનાજ ઉપર-પોતાના આત્મ વિશ્વાસ અને કનંદ માટે વિશ્વાસ
રાખો. એ ખરી ખાતદાનો છે એ ખરી ફોલ્ડ છે.

કહેવાનું તાત્પર્ય એ છે કે તમે તમારી નીતિ હોશીમાં,
બુદ્ધિમાર જનશે ના: તેજી ના જનશે: તમારા દાસ્ય તમે મુકાપસા
રૂપી અને ગરીબ હોયોપર બુદ્ધિ કરતા ના. તેમના તરફ પ્રેમથી
મેળે અને તમારું સ્વમાન પણ જાળવવું. તમે અભિમાની રવા
ના અને તે કરતા આત્મ વિશ્વાસ રાખો. એ આત્મ વિશ્વાસના
બગવદનું પ્રદુર્ભવે અને સંવત્સર અરવજન જેને: સર્વત્રતા અને
મોખાનો ત્યાગ, સત્યને બોલે કરતા ના.

“દુ” અમુક કામ કરવાની શક્તિ મરાવું છું, તેથી દુ” ને
કરીશ” એ કહેતા કહેતા શરૂ રાખો. જેઓ અમુક શક્તિ

તમને જેનાને વધુ સારી રીતે જિજ્ઞાસો. હમણી રૂબે રૂબે શું છે તેનું તમને જ્ઞાન થશે અને તમારું હૃદય પણ તમને રહીત થશે.

આગળ વધો.

જ્યોતિષશાસ્ત્ર, જે વખતે તમને જ્ઞાન તમને વધુ તરફ તમારે તમે જોઈશો, આગળ અને પછી તે પછી પાછા દર્શાવે તે સ્વભાવ દર્શક, પણ આ જ્ઞાન માત્ર સત્ય તમે આગળ વધો, અહીંથી તમે અને સ્વિચ્છ નહિ તમજુતા હતા વિ-મતથી અપા-રખા ફરી પાછા પણ આત્મ જોઈશો. દુનિયાના મહાન દેવો, વિજેતાઓ, મહાનિઓ અને મહાન યોદ્ધા આ જગતે પરિપૂર્ણ અસાધ્ય મહત્તા કેપોમાં પણ તમને નેમરી મળે છે.

એ તમને આત્મ તો દર્શાવેલા વિષય દર્શક તે તમે ફો-ટોને માટે ખાસીયત રાખી શકો છો-તમે ફોટો માટે આગળી ફરી શકો છો. તમને ફોટો નેમરવાનો હક છે, અને તે માટે તમે આગળી કરાજો હક ધરાવો છો. આપણે તે માટે આપણા આત્મા પામે આગળી ફરી વંદ્યો અને તેમાં ફોટો નેમરવાની વંદ્યો. પણ આપણે તે જાણવાનું નથી, એટલે તે મને ક્યાં ? આપણે આપ-ણને એકાગ્રતાનું નથી, એટલે આપણા આત્મજગતી આપણે ફરર ફરી છોડી નથી અને તેના હાથ પ્રકાર ઉપયોગ ફરી કરતા નથી.

એ શું છે ?

હવે આત્મવિશ્વાસ શું છે તે સમજો. એ આત્મવિશ્વાસ એટલે તમારું હૃદય અને મન ઉપરની થકા માત્ર નહિ-પણ તે સિદ્ધ થો-નું-સ્વ-દેખાને. ત્યાં-જે અગત્ય-અરથી અને નિગદાર છે. તેમાં પણ સંપૂર્ણ થકા રાખવી તે. આ જ ખરો-સંપૂર્ણ આત્મ-

— 100 —

1. The first step is to identify the problem or question that needs to be answered. This involves understanding the context and the specific information required.

உயர்வு மட்டம்

મનુષ્યન મન રાખી રહે છે: કોઈપણ બાબતમાં કાનાં નથી અને નિરાશ ન થતાં બલેય મારે આદારવાં મેં છે. પહેલા પ્રકારનો માણસ પેનાના મુશ્કેલી અને નિરાશાના કારણે કંઈ કામ મેળવી શકતો નથી પણ ક્યારે કાની જોખમે છે, તેણે નાના અવશ્યક કોઈ, કોઈ વિષય તેના પાત્ર, ખવડાવવા તક નાકળી આવે તે તેનું કામ જલદી થઈ જાય છે અને તેના કારણ નિરાશ પણ તેને છેડી જાય છે.

કોઈ કોઈવાર કોઈ પાત્ર પ્રકારનો જો માનસ કોઈવારો હિમ્મત હારી શકે છે તે કામ કરી શકે છે, પેનાનાં ચાંત્ર ખપાવી દેને ત્યાં હતાં જાણતાં મેં છે, નાનકડાં પેનાં નથી અને તેણે તેના નિરાશ ને, કોઈ કામને પાત્ર, ખવડાવવા છે. પરિણામે "આનંદ" ના કારણે "કામ" થાય છે.

બી પ્રકારના માણસમાં ફરક.

કેવળ જાણે છે તે પાત્ર, ખવડાવવા કામ આ પ્રકાર છે. પહેલા પ્રકારના માણસ નાના પાત્ર, ખવડાવવા કામ આ પ્રકાર છે. મનુષ્ય તે શુભ, મંદ, કે નાના પાત્ર, ખવડાવવા કામ, સદનશીલતા, ઉદયનિશ્ચય અને નાના પાત્ર, ખવડાવવા કામ છે. કોઈ કામને કારણના આ કારણે કામની જાણ થાય છે.

કોઈ કામને કારણે કામની જાણ થાય કારણે કામની જાણ થાય. "મનુષ્ય તે પ્રકારના માણસને કામની જાણ છે," કોઈ કામને તેનું કારણ નથી, તે તેને કામની જાણ થાય કારણે પણ ખવડાવવા તે કોઈ કામ. પરંતુ કામની જાણ તે ખવડાવવા કોઈ કામ નથી તેમ કારણના તે કોઈ છે: તે કામ તે કારણના કારણે મનુષ્ય કારણના પણ કારણની ખવડાવવામાં શું કારણના છે?

કોઈ કારણના કારણે પણ કારણના કોઈ કારણના કારણે

લાગશે. તેથી ઉલટું એ તમે અભરાઈ જાતને કોઈ ખોટું
સામ કહી દેશો તો તમે ને કહી મુખારી શાકમાં નાંદ અને
તમારી કિંમત અંદાજ કરો.

એ સંજોગે, ૧૯૨૬ આજી. ૧૦-૧૧-૧૫ મુજબ, મહારૂર
મેરોડેશન, સામાન્ય રીતે જ્યાં જ પાત્ર અને જાત ના. આ જાત તાજા
શ્રેણી તીક્ષ્ણ અને મુઠામાં થતી જાય છે. કેમકે ૧૯૨૬ના
રાખના અર્થસ્થિત છે. એ જાતે એકલા જ્યાં વજન છે
કે તે વિંડા સંજોગે કંઈક ન તાજા જ. ખાતર ને ૧૯૨૬ ના
મહાન વિષયમાં અંગ્રેજી અને . સાથે જે મુદ્દા જાણી રહી ને
દરેક પ્રાણને અનુરૂપ ના ૧૯૨૬ ને.

તમે તમારો જાત ના પાત્રને નેમ જાતે તમારી
વજી પ્રકારે એને ના. કા. જાતે. તમારો દિવસ . ૧૯૨૬
રહેશે. અને તમારો . ૧૯૨૬ વચ્ચે તમારોમાં અમીર જેવી
અમીરો પ્રકાર થયે અને તમારો દરમિયાન પરમાર્થી થશે.

દરેક દરેક.

દરેક દુઃખ વખતે રોડ નાંદ-અમીરો નાંદ-પણ દરેક
આજીત વખતે મોં દરેક નાંદ. તમારો મોં દરેક રાખનાં
તમારોમાં કુદરતી આતંક જાત પામશે અને દુઃખના વાસ્તે
વિખરાનાં જાતે, તેમજ હંચરો વિખરાઈ જાય.

કુદરતી દરેક સિદ્ધિ તમારો અતિમ ખીચવળીમાં ઉપરોમી છે.
તેથી તમારી ધરે દરેક ખાલશે અને આતંકી આતંકી અને દરેક
કુદરતી દરેક જાતની રહેશે. એને કુદરતી આતંકીનાં જાત
નાંદ, તેમજ જાતે સામાન્ય જાતના સાંને પણ જાતે છે, તમારો આ
કુદરતી વાંચી તેમજી જાત કુદરતી સામાન્ય મનુષ્ય પણ પાત્રના-

પારસમણિ યાને હૃદયતેજ.

“ પારસમણિ યાને હૃદય તેજ ” નામનું એક પુસ્તક લેવા અને પ્રકાશક મી. સાકરચંદ મણેકચંદ ધડીયાણી તરફ નવજોડનાર્ય મળ્યું છે, જેનું અમે વેળાસર અવજોડન કરી ચક્ર નથી, તે માટે અમે દિલ્લિગીર છીએ. પુસ્તક મજબૂત બદા પુસ્તક આવદર્શક ચિત્રવાળું અને મોનેરી નામવાળું છે, જેની સ્થિતિ હાલ પ્રગટ થતા બધા પુસ્તકોની હોય છે, પણ આ પુસ્તકમાં અને બીજા પુસ્તકમાં જે ધ્યાન ખેંચનાર તકાવત છે, તે એ છે કે આ પુસ્તકની પ્રગટ થતા કેટલાક પુસ્તકો મારક નીરર્થક નથી, પણ તાત્પર્ય બન્યું છે.

પુસ્તકના નામનીજ સકલના તેની અંદર કોઈ ખરેખર ત હોય એમ દેખાડે છે. “ પારસમણિ ” નામના મણિનાં એવો શ હોય છે કે જેને તે મણિ અડે છે. તે દરેક ચીજ સુવર્ણ-સે વાળી નથી. નવજોડ એ દુન્યવી માયામા સૌથી મોઢી-અમલ્ય નુમન ખમા નવખર મદદ કરનાર પદાર્થ છે-અને તેજ રીતે વાળી નથી. નવજોડ એ દુન્યવી માયામા સૌથી મોઢી-અમલ્ય નુમન ખમા નવખર મદદ કરનાર પદાર્થ છે-અને તેજ રીતે વાળી નથી. નવજોડ એ દુન્યવી માયામા સૌથી મોઢી-અમલ્ય નુમન ખમા નવખર મદદ કરનાર પદાર્થ છે-અને તેજ રીતે વાળી નથી.

આ “ પારસમણિ ” નું પુસ્તક નવજોડવાનક નથી, પણ મનુષ્યને પોતાના જન્મનું સાર્થક કરવા માટે, માર્ગ શીખવવાનું તાત્પર્ય વિચારવાળું પુસ્તક છે.

ત્રી ગમ મર્દે છવો સુખ મેળવવાની ઇચ્છા રાખે છે. નિયાના દંડ નામ પર નજર કરતાં એ બીના સર્વત્ર માલ પડશે કે જ્યાં ન દુઃખ, દુઃખ અને દુઃખજ છે. જન્મ લેના દંડ નામ એવો કોઈપણ નહીં હોય કે જેને દુઃખ કે વિપત્તિ અનન્ય થયે નહીં હોય. અનેક પ્રકારની ચિંતાઓ થઈ ન હોય.

પારસખલિ થાને હૃદયલેખ.

મનુષ્યને હંધક અંશે પેતાના આ-મજ્જનું જ્ઞાન કરાવી આત્મસદનો પાઠ શીખવનાર, અરદેહનાથે અ ને નેદ મનેલઃ આ પુસ્તકનો અમે સાબર સ્વીકાર કર્યો છીએ. અતઃ કાલ દીદીએન પેતાના સ્વરૂપનું જ્ઞાન પલ્લે મેંછે અંશે છે. નવ, મમ રાદ અને પેતાની નમજાણજ વેદે આમજ બારી છરનને તીરા-દાથી ભરે છે છે તેવે સમય આપનું નંપંચા શ્રદાને પડી ધાંવે અથવા તે જવા નહ્યાર ધન રહેતા શ્રદાને રહાવી ગય એવા વચનોદાં આ પુસ્તક બ-પુર છે. આવી જનના પુત્રો અંશેજ બાષામા વીરોજ છે; આપજા સદીત્વમા વર્તમાન સમયે આવા પુસ્તકોની ધનીજા કરર છે અને લેખકે હંધક અંશે પશુ એ કરર પુરી પડી છે. મુજરાની નાજારોએ જે રીતપર ઝોજું લખ આપ્યું છે તેવા વીંચવને કપાડી સેવામા રા. પડીઆગી ખરેજ ધન્યાવાદને પત્ર છે. દાહને રખતે જે આપજે સ્વરાજ્ય માટે તૈયાર થતું હોય, પડીખર બ્રાહ્મી વાતો વીસારે પાડી જનસ-માજ જેથી સચેત થાય, હૃદયનામા આત્મશ્રદા હૃદય પામે, દીન ચશુ હૃદયી જનસમાજ નવી રોડનીને જિતેલો થાય, હંધકોની પરીસ્થિતિ જોગખી તેને છત્તા શીમે એવું સાદિત્ય પ્રસરવાની આસ કરર છે. એવું આ પુસ્તકમા પશુ દોઠ ઉપાદેશવના લેખક રા. વા. મે. શાદ દેદે છે તેમ ' સામાન્ય મનુને આત્મ શ્રદાને પાઠ શીખવવામા આ પુસ્તક સારી રીતે ઉપયોગી થઈ પડશે ' એમ અમે પણ માનીએ છીએ.

દિ'દુરધાન આઠવાડિક તા. ૨૮ મી માર્ચ સને ૧૯૨૦.

જાદુમંત્રિ અને હૃદયનેશ.

રચનાર અને પ્રસિદ્ધ કરનાર જોડેની સાહસ્યતા માણુકચંદ ધડીયાની કિમ્મત ૨. જે. જુદા સંખ્યા ૨૫૬. તુલના પ્રમગ હચ્છા, વિગતી દેલેન વિશ્વમેન્તનું આસ્તુતાન, વિચાર નજરું પરિભ્રમ, હચ્છા, થીમન ક્રમ વચ્છા ? વિચાર મોગાં કરવાઈ પ્રકાશના એકંદર ૧૬ પ્રકરણે આ પુસ્તકમાં ગમેલા છે. પ્રકરણના આ મહાગ્રંથ ઉપરથીજ સમગ્ર સહાય છે કે આ પુસ્તકમાં મનાવતા અંતરને ઉગત બનાવનારા વિવિધ આવેલા છે. અને એમાંના કદાચક વિચારો વાંચી ગયા છીએ અને તે અમને આનંદપ્રદ ગણાયા છે. જેઓ સૂચેલ મેઘવર. હ-હા દોષ નેવા નુખોને આ પુસ્તક અવરજ દાસ્ત ઉપરાંતક રજ ૫૬૦.

મદાપીર-માત્રન- તા ૧ જુલૈ, ૧૩૨૧ ૨/૮૮.

લેખક અને પ્રા.ચક કરેલી સાહસ્યતા માણુકચંદ ધડીયાની મિત્રાકરી, તુલના કિમ્મત ૨) ૨૫૬. પા.વત્ત વિશ્વંતાના આશ્વા, મન, હચ્છા, વિચાર, નખ વિગે વિવિધે પ્રમગ વિચાર સનરને આવેલે આ પુસ્તક પ્રનાર છે. આકલ-આમીન-મોનચાલનાં વાતવરણેને સખ કદી મને તેવા નજા આ ચોપરીમ પણાં પુરાં પાડવામાં આવ્યા છે.

આ દરિએ આ પુસ્તક નવાર ઉપવાયી રજી સહાય દિંદમાં પુરુષાર્થવાદની ધમ્મી ગાયી છે. પુરુષાર્થનું સિદ્ધાંતેનો પ્રચાર કરી, પ્રાણને સ્વચ્છવી બનાવે એવું સદિલ બદેશ પ્રમાણમાં કેલાવવાની ગોળી અમલ છે. આ પુસ્તક લે લેને મટે જુમિદાય કરી રહાય અને એ માટે લેખકનો પ્રયત્ન ધન્યવાદે યાવ ખરો.

આલોક (અમલવાદ) પુસ્તક ૧ જુલિય ૨ જુલ માત્રકર ૧૯૦૭

ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ।

ਬਾਹਿਰੀਆਂ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ, ਜੇ ਸਰਕਾਰ ਨਿਯਮਿਤ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ
ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਤਾਂ

[illegible]

એ દાનિ જીવસી તે લેખક મહાત્મા હોય અને તે
જોઈ મારું પુસ્તકને જો જો સંસ્કરણમાં આવે છે, તે વાંચક
અને તે મહાત્મા હોય અને તે દાનિ મહાત્મા હોય છે.

ଆମ୍ଭଙ୍କର ଯୁକ୍ତି ଏବଂ ଫଳ ୧୯୦୬ ମସିହା

પારમહંસિ અને દાસનેશ.

દેખાતો આ ઉદક મદીયાને પી ચીરે તર પી
 તમા હાથ મે ખોખર હાથ છે ૧ મે મે પ્રખરો
 આપણો છે. પડેલા પાંચ પ્રાણો અનિહિત થઈ ગિરિમ
 વિષયો-મ હા ને ૧-૨૦૦૮ એ ૧ પાટી નમના પુસ્તક
 સેવામાં આપ્યાં છે. ૫૪ પાના પ્રાણો દેખો સ્વપ્નમય છે. સ
 વખેના પ્રાણો આપણે. પતિ સારા છે. ને વિની અને
 વિષાળો પ્રાણ નમુસને બદલ નહ સર્વિસ કરાવ દે છે.
 ૧૧ લખના મ.પુમ વિષય આપણી દો, -મેગી દો-મે ન
 નેદીન રાને બૂબ પ્રાણોમાં ૫૫ મુખના નાદો નેદી
 અમો 'આવાને' બોલ છે આપણે છે. લખાનો ઉદક " આપણ
 મન અલગ દાસને તેને તે કોણ છે તેણે મનને છે
 તિલાનને આપણને માટેનાર દાસને છે, ને આ અલગ પ
 પાણ છે.

સાહિત્ય નેશી ૧૯૨૦.

પારમહંસિ અને દાસનેશને એકાદક ઉપદેશો વધારે છે,
 અને તે સ.પુષ્પ, નામુખ, સ.પુષ્પ અને સાંભાવ મુરુવિવ મુનિવ
 નિભાવના હા છે એમ દેવામાં અનિરંજીત નથી.

રૂપાલવાલા ચોખીરાજમો આપણુપણ.

અભ, મન, હૃદિ, દાસ, ૧-૨ અને એવી બહુ અનુભવ
 ૧૬ આપણેની અર્થવાત્તા ૧૫૦: મુજરાની સાદિયમા એકા છે.
 ૧૫૫ પુસ્તકો ૧૫૨૫ની આવામા દાખવ થાવ છે તે મુજરા વાંચ છે.
 એવાવાઈ એવિષયવર્મ સ્વિષ્ણુ વિદ્યાનિધિ વિદ્યાવિષયક.

અને તે રાજુન મમુ, નલીમ ૧ બાંચ સુધાસ, વિ.મદ-
 ઉત્તર વધારા માટે વાંચનારને સાદું ઉપોચી નીચી.

પન્થાસણ સ્વીકારવિષયક બહિ.

પારથમજિ અને દરવનેમ.

લેખકનો મન ઉદ્દેશ મરીનાને કેવી રીતે દર કરી દીધા, તથા દુઃખ એ ખરેખર દુઃખ છે કે કેમ એ બે પ્રશ્નનો ઉત્તર આપવાનો છે. પદ્મદા પાંચ પ્રકરણો અગ્રેષ્ઠમાંથી ચિંતિત લેખ વિલમ્બે-મ ૩૧ એ ડોન્ટવેન્ટ એક પાસી નામના પુસ્તક ઉપરથી લેવામાં આવ્યાં છે. પણ પાંચીના પ્રકરણો લેખો સ્વતંત્રરૂપે છે. સ્વતંત્ર લેખોમાં પ્રકરણો સ્વતંત્ર રીતે સારાં છે. 'મેદિની અને આક-પંખુવાળું' પ્રકરણ મનુષ્યને બીક નહીં સાદસિક્ક થવાનું દે છે, તે બીક લગનાં માનુષ્ય વિજય આપી શકે, -મેગરી સ્ટે-એ નાટક સેરીજ ફાને બાબત પ્રકરણમાં પણ મનુષ્યના સાદી મોટા સત્ત્વ અને 'અપાનો' મોટા છે -અપાનો છે. લેખકનો ઉદ્દેશ " માનુષ્ય મન અથવા દરવન તેને તે કોયો છે તેનો બનાવે છે " -એ સંદાનનો આપણને આગાહી કરાવવાનો છે, તે આ મંથકો પાર થાયો છે.

સાહિત્ય એવીત ૧૯૨૦.

પારથમજિ અને દરવનેમને એકાદક ઉપમાઓ વધારવામાં છે, અને તે સાપુરુષ, સામીધ, સરુષ અને સામોદય અનુવિધ મુક્તિનું નિમોનમ દાર છે એમ કહેવામાં અવિરપેક્ષિત નથી.

રૂપાલવાલા સામીરાજ્યી બાલકૃષ્ણજી.

આત્મા, મન, હૃદય, દરવ, દન્ડ અને એવી બીજી અનુભવ સિદ્ધ બાલકોની ચર્ચાવાળા પુસ્તકો મુજરાની સાહિત્યમાં એવાં છે. આવાં પુસ્તકો કેવળથી આદામાં દાખલ થાય તો તે કમજોર થાય છે. જોનાર્સ ધોવિજયધર્મ સુધિમરના નિદાન સિધ્ધ વિધાવિજયજી.

મને તો પાલુજ મનુ, નરીજ કે બામ્ય સુધારવા, દિનમત-સાદ વધારવા માટે વાચનારને સારું ઉપયોગી નીવડશે.

પન્પાસજી શ્રીકેશવિજયજી ગણિ.

પારસમણિ યાને હૃદયતેજ.

એ પુસ્તકમાં સાદી અને સરળ ભાષામાં જે સલાહ આપવામાં આવી છે, તે જે જે માર્ગ બતાવ્યા છે, તે મુજબ જો કેાઇ માણસ વર્તે તો જરૂર તેને પારસમણિ હાથ લાગ્યા જેવોજ લાભ થાય.

મુંબઈની રમોલ મેઝ કોર્ટના વડા જજ સાહેબ રત્ન
શ્રી કૃષ્ણલાલ મોહનલાલ ઝવેરી. એમ. એ. એલ. એલ. બી.

પારસમણિના જે કેટલાક પ્રકરણો હું વાંચી શક્યો હતો તે ઉપરાંત હું તેને સજીવ છતાં અનુન અને આલસ્યની જડતાના મેચે નિહાળે શકેલા મનુષ્યરૂપ હોઈને “ સમ્યક જ્ઞાન ” અને “ સમ્યક ચારિત્ર ” સ્વરૂપ તેજસ્વીગુણોથી પ્રદીપ્ત કરી સજીવન સુવર્ણ બનાવનાર, મૂર્તિમાન પારસમણિજ કહું છું.

‘ મહાત્મીર ’ અને ‘ જૈન સાહિત્ય સંશોધકના ’ વિદ્વાન
તંત્રી મુનિરાજ શ્રીહનવિજેશ.

ગુજરાતનો ઉદય થવા માટે ગુજરાતી પ્રગતનો ઉદય થવો આવશ્યક છે, અને તે ઉદયનું પ્રયત્ન કારણ જે સામાજિક સાહિત્ય, તેનો અભાવ હોય તો, ઉદયની આશા ક્યાંથી રખાય? આવા અનેક પુસ્તકો રચવાની આવશ્યકતા છે.

બેરીસ્ટર શ્રીરંજતલાલ હરીલાલ પંડયા બી. એ. એલ.
એલ. બી.

ખરેખર પુસ્તકનું લખાણ તથા રહસ્ય ધણુંજ દાખવેલી સંબોધ છે. તે માટે આપને ધન્યવાદ ધટે છે.

બાપુ સાહેબ ભગવાનલાલજી પનાલાલજી.

પરતમજિ અને દરબનેજ:

It is refreshing to find that this book touches us
dig deep into our souls for wells of everlasting purity
& power. I hope it will open their eyes to the most
universal misery & unhappiness in which all humanity
is plunged & bring home to them, as a remedy for all
evil, the need of repentance & cleansing in our inner
& outer life.

Jagmandar Lal Jaini, Bar at-Law.
& Judge, High Court, Lahore

Delighted to look over at a friend's your પરતમજિ.
ચંદ્રિત દાસ

જે. કે. પેટા- વિચારેને આ પરતમજિ. - એક સાથે
સરખાને અદર રજા કરાવે તેવી અર્થ દર્શ. વગર રહે નહીં.
આ આલેખકના કદાચ કવિ

'પરતમજિ' મત્તુ. ખરખર એ 'પરતમજિ' છે.
અતિ હાર અને માન દરબને તો ખરખ. 'પરતમજિ' રજા
રજા પડે એમ છે.

પ્રસિદ્ધ લેખક વિચારાજી સી બગવાનનાવ સરેલીલાલ.

દેખાતી નેમ પાછા દાગા હજમાત મનુષ્યે મ રૂ. ૧૦ દર
હિસાબ પ્રેષાતા છે અને " અસાધ્યતા એમને આપેલા વિદા-
મરો અર્થ " વગ. ઉપર રાજ્ય જામરુ " એ પડે. વસ્તુવિષ-
યને જે.બી રાખવા જેવું છે.

સુરજમલ લલુભાઈની કું.

હીરા તથા ઝવેરાતના વેપારીઓ.

અમારે ત્યાંથી કોઈપણ ચીજ લીધેલી પત્રક ના આવે નો
એક આવાડીયામાં પુરે પૂરાં નાણાં પાછાં મલી ચકે છે.

અમારા એકજ દામને લીધે કોઈને પણ દગાવાનો
હર રહેનો નથી. દાનીનાઓનાં તરેદ

તરેદ અગની યીજાકનોનો મોરો
રોક તૈયાર રહે છે. એક

વખત અગભાયસ

કરી ખાતી

કરે.

વી.ઈ. દલકાશ, મેંલુન, મડાસ)
૪-૮૬ એ-૮૪૫, એ.મ.૪૨૩૫૫ / ૧. ૨૨૫ દલકાશદેવીનો: મું.મ.૪.

ભારતીય જ્યોતિષ ૨

જ્યોતિષના વિષયોને ચર્ચાતું

પહેલી પંક્તિનું માસિક.

આ માસિકમાં રમણશાસ્ત્ર, વિધિરચના, મુદ્રા
જ્યોતિષના ચમત્કારો વિગેરે અનેક વિષયો અર્થ

આ માસિકના આહવાના સવાલના જવાબ મળત અ

લખો.—ભારતીય જ્યોતિષ ચંદ્રોદયના આધાર

મણીશંકર હરીશંકર

હીન્નોટી.

અને

મેસમેરી-

સંખ્યાબંધ ચિત્રો સાથેનું તમારી જા.

સુચોબિત પુસ્તક.

વચીકરણ અને આકર્ષણ વિધાનો બેઠ

પુસ્તકો કયો છે.

દબો

રી સાકરચંદ માણેકચંદ

પારશ્વીગદી, મીરજા